

Arriba el Nadal a Caldes

SUMARI

- Fira de l'Aigua i Fira de les oportunitats
- La Policia de Caldes idea un sistema de consulta remota que estalvia temps, viatges i diners
- Una desena de voluntaris apadrinen avis
- Nova secció: Els carrers de Caldes
- Entrevista als artistes de la 2a Mostra d'art de Caldes
- Economia: Balneari Prats
- Biblioteca: els millors títols de novel·la negra internacionals i catalans
- Excursions: 2a part de la ruta de les ermites
- I moltes altres coses més...

CALDES FM

Et sona?

107.9 FM RÀDIO A LA CARTA!

ESCOLTA CALDES FM ARA TAMBÉ PER INTERNET
WWW.CALDESDEMALAVELLA.CAT/CALDESFM

TRIA L'HORA I EL DIA QUE VOLS ESCOLTAR LA NOSTRA PROGRAMACIÓ

Ja es pot fer publicitat a la ràdio. La manera més fàcil d'arribar als teus clients potencials! Informa-te'n a caldesfm@caldesdemalavella.cat".

Una ràdio al servei de les entitats

La nostra emissora emet publicitat gratuïta de tots els actes de les entitats del poble.

Enviu-nos informació a agenda@caldesdemalavella.cat

La ràdio que tens a prop
Memoritzla al cotxe

Informe-vos de la programació a: www.caldesdemalavella.cat

Telèfon de participació: **972 47 13 09**

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.700 exemplars GRATUÏTS.

Dipòsit legal: B-35.961/01

Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella, C/Vall d'Ilobera, s/n, 17455 Caldes de Malavella (La Selva).
Telèfon 972 470 005

Direcció: Regidoria de Comunicació de Caldes de Malavella.

Coordinació: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65

aquae@caldesdemalavella.cat

Consell de redacció: Salvador Balliu, Mercè Rossell, Albert Torrent, Xavier Amores, Feluca Díaz, Anna Macias, Oscar Planes, Eduard Rodríguez, Carmen Duran, Ramon Luque, Paula Brujats i Esther Domínguez.

Han col·laborat en aquest número:

Àlex Hernández, Dental Clide, Tintoreria Mercader Josep Barnés, Sebastià López, Uetus Veterinaris, Dietètica Caldes, Dalmaalum Aluminis, Estètica Fais, Perruqueria Nova Imatge Caldes, Trini Fruit i Verd i El Talleret de Cuina.

Disseny i maquetació: Xavi Amores

Agraïments: Entitats culturals, esportives, escoles, instituts i AMPES.

Fotos: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65 -

info@alberttorrent.cat

Foto de portada:

Albert Torrent i Amagat

Contacte per suggeriments i

lliurament de material:

aquae@caldesdemalavella.cat

Impressió:

Anman Gràfiques del Vallès, S.L.

Hi col·labora:

Diputació de Girona

Les dates nadalenques són plenes de tradicions, bons propòsits, millors desitjos, felicitacions, emocions, absències, records i, fins i tot, tòpics. El Nadal, festa familiar per excel·lència, ens reuneix a tots al voltant d'una taula ben parada, tovalles de festa i àpats copiosos però fa que de vegades deixem unes persones oblidades. Els nostres grans -avis, tiets o padrins- que quasi no fan soroll perquè no volen molestar, ells que ens han dedicat sobretot temps, el seu temps.

El cap d'any és la festa de l'amistat, actualment vestida de lluentons, confeti, gresca i alcohol. És aquesta l'autèntica retrobada amb els bons amics? Els que acudeixen quan els necessites? O la superficialitat ens ha fet oblidar quin és el seu valor de veritat?

La diada dels Reis s'ha convertit en la festa dels regals, joguines, paquets voluminosos, papers d'emboïllar, consumisme en estat quasi pur, acumulació de tota mena de coses, perquè resulta que tots tenim de tot, però encara podem tenir-ne més...

CARTA ALS REIS MAGS

Aquesta no és una carta per demanar cap mena de regal material. Bàsicament és per demanar una sola cosa: sentit comú. Sentit comú per als adults, perquè resulta que l'hem perdut i no sabem quan, ni on, ni per què. Necessitem, pels nostres fills, ser punt de referència en el camí de la vida que no se'ls presenta gens fàcil. Cal que els fem créixer educant-los en el respecte, en l'autèntic valor de les coses i, sobretot, donant-los eines per formar-se. Perquè aquests nens i joves, homes i dones de demà, facin d'aquest món, un món molt millor.

Segur que aquest és el millor regal que també nosaltres podem fer als nostres fills. Perquè sembla que el sentit comú és el menys comú dels sentits.

Mercè Rossell,

Regidora de Comunicació de l'Ajuntament de Caldes de Malavella

El racó d'en Sebastià

Avui dia, tenim prou espai d'intimitat?

Avui dia vivim sense intimitat personal i el més impactant és que sembla que no en vulguem tenir. Procurem desviar l'atenció cap a una altra mena de distracció ben coneguda, personal i alhora imprescindible: el mòbil.

En dir això, em refereixo concretament a l'ús desmesurat d'aquest modern aparell. Per una banda, tenim la necessària seguretat i estabilitat personal, durant les 24 hores del dia. És com si portéssim a la butxaca la clau d'entrada de cada casa i, a més, la nostra veu a cau d'orella de cada persona. Aquí és on perdem la nostra intimitat personal, necessària o no? això és un altre tema.

Arribant a casa ja s'hauria de desconnectar i viure amb tranquil·litat, com quan ens canviem de roba i sabates per estar més còmodes. És a dir, desconnectar-se del tràfec i de la rutina del dia. Si ja estàs a casa i amb els que més estimes, per què has d'estar pendent del món exterior?

El mòbil a taula com un estri més o en el sofà quan llegeixes el diari o veus la teva sèrie de televisió favorita. Què esperes, què necessites? Tant necessari és? Els fills estan al teu costat després d'hores de no veure't i estan esperant que els parlis, sense interrupcions i que els escoltis tot seguit.

Recordo com transcorria la nostra vida abans de tanta modernitat i penso com ens ha canviat la forma d'invertir la nostra intimitat. Aquelles xerrades que fèiem en una partida d'escacs, al tres en ratlla o el parxís a la vora del foc. Aquell tràfec que ens delectava i ens unia familiarment.

Ara no és així, estem més pendents de si algú truca del món exterior, que no pas de l'acte familiar que estem celebrant íntimament. El pitjor és quan no tenim gaire cobertura i abandonem el lloc deixant-los amb la paraula a la boca. No tenim intimitat, ni la podem tenir. És cosa del temps modern i no es pot canviar. Aviat dormirem amb un auricular adosat a l'orella per si un ximplet ens vol trucar a les 4 de la matinada.

Sebastià López. sebastia@caldesdemalavella.cat

Jo també estic trasplantada!

El 18 de desembre passat han entrat a moltes cases de Catalunya les imatges de La Marató de TV3, que enguany està dedicada als trasplantaments. Aquest és un tema que em toca molt de prop per la senzilla raó que des de fa més de 12 anys porto un cor amb el qual no vaig néixer, però al que m'estimo moltíssim, senzillament, perquè gràcies a ell puc seguir gaudint de la vida com qualsevol altra persona de la meua edat.

La gent que em coneix, ben segur que no pensa que estic trasplantada quan es dirigeix a mi. Jo treballo, faig esport, jugo amb el meu fill... I tot gràcies al cor d'un desconegut que va arribar la nit del 21 d'agost del 1999 procedent d'Alacant i que em va permetre retornar a la vida. Dic retornar perquè en el moment en què em trasplantaren la meua situació era molt crítica i cap dels metges que m'envoltaven no creien que me'n sortís: febre molt alta, infecció per vàries parts del cos i un cor que no tenia força per bombar. Per sort els metges de l'Hospital es van arriscar i la meua família va acceptar provar l'única solució que hi havia i... mireu, va sortir fantàsticament bé!

Fa uns mesos una periodista em va preguntar si em sentia culpable de portar el cor d'una altra persona. La veritat, la pregunta la vaig trobar fora de lloc, però us diré què li vaig contestar: "com vols que em senti culpable de portar un cor que a mi m'ha donat la vida mentre que el seu propietari inicial ja no el necessitava perquè era mort?". Igual que quan em va preguntar si pensava si tenia futur, li vaig respondre que si cregués que no en tenia, no hauria format una família amb en Xevi ni haguéssim anat a Rússia a buscar un fill.

El que jo voldria demanar-vos, si em permeteu, des d'aquí, són dues coses. La primera és que us plantegeu la possibilitat de fer-vos donants d'òrgans en un moment en què no els necessitareu per a res. I la segona, és que participeu a la Marató de TV3 en la mesura de les vostres possibilitats: a Caldes ja es van organitzar i encara podeu fer donatius als telèfons destinats a aquest fi. Per cert, el dijous 15 de desembre les doctores del CAP i jo mateixa vam explicar-vos en què consisteixen els trasplantaments. Si algú no hi va poder anar, us animem a fer-nos preguntes i us ajudarem amb el que puguem.

Carme Barceló i Dordal

L'apartat Tribuna Oberta dóna veu als caldens que vulguin donar el seu punt de vista sobre qualsevol qüestió. Els escrits no superaran les 300 paraules. Els interessats en participar-hi cal que ens enviïn els textos a aquae@caldesdemalavella.cat i que ens facilitin el nom, cognoms i el DNI.

Arriba el Nadal a Caldes

Per Esther Domínguez

(fins al 29 de desembre encara podeu lliurar joguines noves a la Biblioteca Municipal).

Un munt d'activitats i tradicions

El 17 i 18 de desembre s'ha celebrat la cinquena edició del Mercat de Nadal amb moltes activitats, tant solidàries, com comercials i lúdiques per a tota la família i per a tots els gustos. En farem un resum en la propera edició de l'Aquae.

Les tradicions i activitats de Nadal no s'acaben aquí ja que, en l'àmbit pagà, el 24 de desembre és el dia esperat del Caga tió i, en l'àmbit religiós, se celebrarà la Missa del Gall. El Nadal també és música i espectacle. Tots hem cantat nades que podrem recordar al concert de Sant Esteve, el 25 de desembre i el concert nadalenc, el 30 de desembre, al Balneari Prats, a càrrec de la Coral de Cantaires de Caldes de Malavella. També podrem gaudir de la música el 23 de desembre amb l'Audició Musical de Nadal de l'Aula de Música.

Ja tradicionals són la Quina de la UE Caldes que se celebrarà el 25 i 26 de desembre i l'I de gener i la Festa de Cap d'any que organitzen els Joves intrèpids.

Acabem amb els més petits de la casa. A tots els actes celebrats el 17 i 18 passats, hem d'afegir-hi el JAN (Jocs i Activitats Nadalencs), els dies 27, 28, 29 i 30 de desembre. I de totes les coses que hem dit, el que fa més il·lusió

Segurament quan s'apropa el Nadal, a molts de nosaltres ens vénen records a la memòria. I molts d'aquests records estan lligats a la nostra infantesa. Potser pensem en aquell regal que els Reis ens van dur i que havíem demanat tantes vegades, o amb el caga tió amb els germans i els cosins, també records d'aquells que ja no són a taula amb nosaltres.

El Nadal és moment de retrobades, de pessebres i torrons. Tots aquests costums han conviscut els darrers anys amb un consumisme gairebé salvatge, amb grans regals i àpats copiosos. Sabem que enguany aquest Nadal serà diferent. No parlarem de la crisi econòmica, d'això ja en parlen cada dia al diari i a la televisió. Però som conscients que a causa de la difícil situació que vivim, aquestes festes per molts dels nostres veïns i coneguts, o potser

per nosaltres mateixos, tindrà un gust diferent.

Aquest any hem de recuperar la il·lusió. I hem de recuperar els somriures dels infants i la seva mirada innocent. I recuperem també en aquest Nadal la solidaritat, treballem perquè cap nen a Caldes es quedi sense una joguina i perquè els nostres avis es sentin acompanyats.

Nadal ple de solidaritat

El Nadal és temps per la solidaritat i el nostre poble és solidari. Molta gent i entitats han aportat el seu granet de sorra en l'edició d'aquest any de la Marató, el 18 de desembre. La solidaritat no s'ha quedat aquí ja que el 17 de desembre s'ha celebrat el gran Caga Tió solidari adreçat a Càritas i el 19 de desembre es va iniciar la recollida de joguines noves de la Creu Roja de Llagostera

a nens i nenes: la recollida de cartes dels Reis, el 26 de desembre, i la màgica nit de Reis del dijous, 5 de gener, que aquest ja ens han avançat que arribaran a Caldes amb moltes sorpreses.

Us aconsellem que consulteu el programa especial de Nadal, el BIM o el web de l'Ajuntament (www.caldesdemalavella.cat) per no perdre-us cap de les activitats que us hem explicat!

Les nostres tradicions

Quan parlem de Nadal també parlem de tradicions, algunes antiquíssimes. Per què... vosaltres sabeu quan hem de començar a donar menjar al tió? Coneixeu l'origen del caganer, aquesta figura tan nostra del pessebre? O qui eren en realitat els Treis Reis Mags de l'Orient?

Desgranem alguns dels misteris que envolten aquesta festa tan esperada per nens i nenes, grans i petits. De tota manera de tradicions n'hi ha moltes més!!!

El Tió de Nadal

Aquest és un personatge mitològic d'origen català. Però també podem trobar el Tió a Occitània, sota el nom de "Soc de Nada"l o "Cachafuòc" i a l'Aragó. És a dir, a tots els antics territoris de la Corona Catalano-Aragonesa. És el dia 8 de desembre quan hem de començar a donar menjar al Tió i és molt important tapar-lo amb una manta perquè no passi fred. Antigament, la nit de Nadal es cremava el Tió perquè portés regals. Ara no el cremem però si que li donem cops de bastó acompanyats de cançons. El Tió

acostuma a "cagar" petits regals i les neules i torrons que ens menjarem els dies de festa. Quan ja no té res més per cagar, i segons la comarca, pot cagar alguna arengada, una ceba, o uns alls.

Històricament, el Tió no era una altra cosa que el tronc que cremava a les cases, el foc a terra. Aquest tronc, quan cremava, donava béns tan valuosos com calor i llum, i de forma simbòlica oferia presents a les persones que vivien a la casa. Aquesta forma més primitiva del Tió ha anat evolucionant i avui ja sabem que és un Tronc Màgic que arriba uns dies abans de Nadal a les nostres cases. Al Tió l'hem de cuidar molt, tapar-lo amb una manta perquè no tingui fred i donar-li menjar fins el dia 24 de desembre. Ah! I també li hem de donar aigua per beure. La nit de Nadal és quan fem cagar el Tió. Si l'hem cuidat molt i molt bé ell ens ho agrairà fent-nos petits obsequis. De cançons per cantar-li n'hi ha moltes i segur que cada casa té la seva, com per exemple:

“Caga tió, ametlles i torró
no caguis arangades que són
massa salades
caga torrons que són més bons
Caga tió ametlles i torró
si no vols cagar et donaré un
cop de bastó”

El caganer

La figura del caganer s'acostuma a posar als pessebres de Catalunya. Creiem que l'origen d'aquesta tradició és del segle XVIII i aquesta figura es posava en els pessebres perquè simbolitzava l'adob per les terres dels pagesos, i així la terra era més fèrtil. Era doncs un símbol de prosperitat i bona sort per l'any següent. Es creia que si no posaves el caganer al pessebre la mala sort t'acompanyaria tot l'any.

L'home dels nassos

Sabeu on és l'home dels nassos? L'home dels nassos és un personatge mitològic català que té tants nassos com dies li queden a l'any. Però només el podem veure el dia trenta-u de desembre. Tradicionalment s'explica a la mainada que el darrer dia de l'any surt l'home dels nassos. Els nens s'imaginen un personatge amb 365 nassos a la cara, sense pensar que el dia 31 a l'any només li queda un dia per acabar.

Els Reis de l'Orient

Segons el Nou Testament els Reis de l'Orient, eren uns mags (sacerdots) que van portar regals a Jesús guiats per una estrella. Amb el pas dels anys, aquests mags-sacerdots foren anomenats astròlegs i després Reis. Es diu que aquests tres savis venien de Pèrsia, l'altra de l'antiga Babilònia i el tercer d'Àsia. En alguns escrits que s'han trobat del segle VIII trobem descripcions d'aquests Tres Reis que segur que ens sonaran. Al nostre imaginari col·lectiu els Reis continuen exactament igual: “Un era asiàtic, l'altre africà, i l'altre, europeu. Melchior, que duia or com a ofrena, era un ancià amb cabells i barba llarga, la túni-

ca d'un color violeta, un parell de sabates blaves i blanques. El segon, Gaspar, que duia encens com a ofrena, era un noi de imberbe, ros, amb una capa amb un color vermell i un parell de sabates violeta, i el tercer, Baltasar, que duia mirra com a ofrena, negre amb barba, amb un abric vermell i blanc”.

La nit de reis encara se celebra al nostre país, i també a Itàlia i a la regió de Baviera. Es curiós com depenent de la zona, els patges que ajuden als tres reis a recollir les cartes i a repartir els regals reben noms diferents. Per exemple, a l'Alt Empordà trobem en Fumera i al Vallès hi ha el Patge Xumet; a qui nens i nenes li poden donar el seu xumet quan ja són grans.

Nosaltres hem pogut parlar amb els patges dels Tres Reis i ens han dit que estiguen ben atents perquè aquest any, per la Cavalcada de Caldes de Malavella ens tenen preparades moltes sorpreses. Vindran el dia 26 de desembre a recollir les cartes, que haurem escrit i on podrem demanar els nostres regals. Així doncs, qui no la tingui feta que comenci a escriure perquè els patges vindran ben aviat a recollir-les. Ens han dit que enguany tornarem a somiar...

Èxit de la 7a Fira de l'Aigua

La 7a Fira de l'Aigua de Caldes de Malavella va aplegar el dia 2 d'octubre més de 5.000 persones. Va ser un èxit d'assistència i participació ja que hi va haver més activitats, es va ampliar l'oferta gastronòmica, artesana i cultural i hi va haver més diversió que mai. Tot plegat, amb un pressupost molt ajustat que va procurar mantenir la qualitat de la programació.

Val a dir que les empreses de Caldes s'hi van involucrar més que mai i van sortir al carrer amb diverses parades. La Fira de l'Aigua va suposar una oferta lúdica però també la possibilitat per part de les empreses i comerços caldens de donar-se a conèixer. El sector de l'hostaleria també en van sortir beneficiat durant ja que restaurants, bars, fondes i hotels van notar l'augment de visitants. Les entitats i partits polítics també hi van tenir lloc al llarg de la rambla de Recolons i d'en Rufí.

Les activitats

Algunes de les activitats que més públic van captivar varen ser les de la ludoteca de l'aigua, els tastets de l'aula de l'aigua, el racó de l'aiguardent amb el concurs de ratafia i el tast de gintònics. També va tenir resposta l'espai de balneoteràpia, amb els massatges exprés, els tallers d'oficis tradicionals relacionats amb l'aigua i totes les activitats gastronòmiques, com el concurs de calamars a la romana i el dinar de cassolletes, englobat sota el concepte de la cuina termal.

A la Fira també es varen poder visitar les exposicions "Aigua en equilibri" de l'Agència Catalana de l'Aigua, "Camins de salut" dels jardins de Marimutra, "El canvi climàtic a la comarca de la Selva", de la Fundació Emys, i el Festival

Internacional de Medi Ambient amb els documentals "Una única aigua" i "Un mar canviant". Igualment, va acollir la 3a Concentració de Cotxes Vetustos, la 2a. Sifonada, la cercavila de capgrossos i les activitats infantils de la "Carpeteta d'aigua dolça".

Altres activitats de lleure i culturals van ser la plantada i cercavila de capgrossos, les Sardanes, l'espectacle de dansa i el seguiment en directe de Caldes FM, que va oferir durant tot el dia diversos concerts en directe.

La Fira de l'Aigua creix any rere any amb la intenció de conscienciar sobre la importància d'aquest bé tan preuat i, alhora, dinamitzar el sector comercial, de serveis i d'hostaleria del nostre municipi.

Participació rècord en la Fira d'Oportunitats

El 20 de desembre passat es va celebrar la 6a edició de la Fira d'Oportunitats amb una participació rècord de visitants i de parades, que van arribar a les 40. Fins i tot, visitants d'altres municipis van venir expressament a Caldes. En la Fira es va poder vendre, intercanviar i regalar una gamma molt àmplia d'objectes

(roba, joguines, llibres, cd, productes d'artesanía, electrodomèstics, figures...). La previsió de pluja no es va complir fins a 2/4 de 2, amb la qual cosa les parades es van desplegar mitja hora abans del que s'havia previst.

Val a dir que els paradistes van pagar una aportació en forma d'un quilo o litre de productes de primera necessitat i que Càritas tenia un espai en què recollia donacions dels visitants. En total s'hi

van recaptar 92'18€ i uns 200 kg de productes de primera necessitat que es destinaran a persones necessitades del nostre municipi. Podeu veure el detall de productes a l'espai de la Parròquia, a l'apartat d'entitats.

L'èxit de paradistes i d'assistència garanteix la continuïtat de la Fira d'Oportunitats, promoguda per l'Ajuntament de Caldes i amb la col·laboració de Càritas i la Xarxa de Dones".

Els atractius de Caldes, a TV2

Un equip del programa "Racons" de TV2 va visitar Caldes de Malavella el dimecres 9 de novembre, guiats per en Sergi Mir, per registrar imatges sobre la ruta del Termalisme del nostre municipi.

El programa va emetre el capítol el 8 de desembre passat, a 2/4 de 9 del vespre i va parlar de la co-

marca de la Selva, amb un breu incís sobre Caldes de Malavella.

El programa Racons vol fer una mirada al territori a través dels seus habitants i pretén fer propostes que animin els espectadors a conèixer el país i a descobrir indrets, rutes o itineraris naturals paisatgístics i culturals de Catalunya.

Les aigües del nostre municipi, a TV3

Les aigües que s'embotellen a Caldes de Malavella van aparèixer en el programa "Divendres" de TV3 que es va emetre el 3 de novembre passat. Vichy Catalan, Malavella i Imperial, per part del grupo Vichy Catalan i San Narciso,

per part de Nestlé waters, va ser la representació del nostre municipi a les aigües de la comarca que es van exposar sobre la taula de "Divendres" amb motiu de la realització del directe d'aquest programa a Sant Hilari Sacalm entre els dies 31 d'octubre i 4 de novembre.

En el transcurs del programa es va parlar sobre les diferents aigües que podem trobar al mercat i quines en són les propietats. La logística va anar a càrrec de l'Associació de turisme de la Selva i en el cas del nostre municipi es va comptar amb el suport de l'Ajuntament de Caldes de Malavella i de les empreses embotelladores.

La Policia de Caldes idea un sistema de consulta remota que estalvia temps, viatges i diners

La Policia Local de Caldes utilitza un sistema propi que li permet fer nombroses consultes i operacions des del cotxe sense haver d'anar a la comissaria. La idea és senzilla i consisteix en tenir un portàtil en el cotxe que, a través d'un programa de control remot, permet accedir a l'ordinador central de Comissaria. D'aquesta manera, encara que el cotxe estigui patrullant en algun veïnat pot accedir a qualsevol informació que necessiti. El caporal en cap de la Policia Local, Xavier Muñoz explica els avantatges del sistema amb algun exemple: "abans, si un agent estava a Can Carbonell i havia de consultar alguna dada, havia de trucar a la Comissaria i, si no hi havia ningú, havia de desplaçar-s'hi per consultar l'ordinador central. Ara es pot fer tot des del cotxe". Altres exemples del que es pot fer són recollir una denúncia i obrir un número de diligència, consultar la matrícula d'un vehicle sospitós, identificar una persona in situ...

Aquest funcionament, segons Xavier Muñoz, "agilitza el servei, estalvia temps, viatges en cotxe i diners, racionalitza el funcionament d'una patrulla petita com la de Caldes i possibilita que, si és necessari, no hi hagi una sala de control amb un agent fix pendent de les consultes dels companys. L'únic petit inconvenient és que la consulta de la informació depèn de la cobertura de la zona on hi ha l'agent. De totes maneres, "amb el pas del temps ja sabem les zones que tenen ombres de cobertura i sabem que si ens desplaçem uns metres, tornarem a

tenir connexió", explica Muñoz. El caporal en cap de la Policia Local explica que "la Policia de Caldes és la primera de la Selva que fa servir aquest sistema, que la d'Hostalric que li ha seguit les passes i que els Mossos d'Esquadra també estan estudiant d'adaptar-lo". Anant més enllà, la Policia Local ja endevina una nova utilitat del sistema com podria ser fer un seguiment, des del cotxe de l'agent, de les càmeres de seguretat que l'Ajuntament preveu instal·lar en alguns indrets de Caldes de Malavella.

Resultats de les eleccions al Congrés de Diputats a Caldes de Malavella

Aquests són els resultats a Caldes de Malavella de les eleccions al Congrés de Diputats que es van celebrar el 20 de novembre passat:

	2011		2008	
	Nº Vots	% Vots	Nº Vots	% Vots
CiU	1.046	33.79 %	641	21.09 %
PSC-PSOE	680	21.97 %	1.289	42.42 %
PP	623	20.12 %	463	15.24 %
ERC-RI.cat	317	10.24 %	378	12.44 %
ICV-EUiA	217	7.01 %	135	4.44 %
Eb	55	1.77 %	-	0,00%
UPyD	31	1.0 %	3	0.1 %
PxC	26	0.84 %	1	0.03 %
PACMA	26	0.84 %	12	0.39 %
PIRATA.CAT	15	0.48 %	-	0,00%
ANTICAPITALISTES	6	0.19 %	-	0,00%
UCE	6	0.19 %	-	0,00%
PCPC	3	0.09 %	6	0,2 %
	Votants	Abstenció	Blancs	Nuls
Any 2011	3.142	39,07%	44	47
Any 2008	3.073	36,09%	47	34

Una desena de voluntaris apadrinen avis a la residència Tesar

👤 Per Albert Torrent

Un grup de voluntaris de Càritas de Caldes de Malavella i Sant Andreu Salou participen en una experiència consistent en fer companyia durant una hora a la setmana a diversos avis del complex residencial per a la gent gran Tesar de la nostra població.

La iniciativa sorgeix de l'interès que va mostrar la residència a Càritas i de la bona rebuda que va tenir per part d'aquesta entitat. El funcionament de l'apadrinament és senzill: el voluntari es compromet a fer companyia a un avi un dia concret cada setmana i durant una hora en el centre residencial. Durant aquest temps, el voluntari fa companyia i realitza activitats amb l'avi en funció de les seves aficions i necessitats. En cap cas fan tasques assistencials ja que el que es busca és donar als avis que tenen menys visites un suplement d'afecte i de calor humana que vingui de l'exterior.

Els voluntari i els avis

La Maria Dolors Sagraera, per exemple, acompanya l'Elena. Procura que estigui contenta, li pregunta per ella i mira la foto del seu marit quan la hi ensenya. "Dono importància a tot el que diu perquè se senti motivada", explica. Com que a l'Elena li agraden les labors, de vegades la Maria Dolors li porta bosses de mòbils fetes a mà i li pregunta si li agraden i si estan ben fetes. "Ella em fa de professora, diu". La Rosa Maria acompanya la Car-

men, que té 93 anys. Explica que entre elles la comunicació, més que amb les paraules, es fa a través del dibuix. Té un llibre de dibuixos que omple amb colors. "És una afició que la fa feliç", explica. La Maria Àngels i l'Imma comparteixen moments amb la Maria García. Expliquen que al començament, de vegades està una mica moixa però que de mica en mica se sol despertar i moltes vegades acaba cantant sevillanes! Quan se'n van, s'acomiada amb un "fins a un altre dia i que somieu amb els angelets!".

Per la seva banda, en Pere i la Pilar s'estan amb la Maria Collell, una àvia simpàtica que és soltera. Expliquen que el dia que va saber que els tindria d'acompanyants, la Maria va exclamar: "tota la vida soltera i ara em toca un home!". Durant tota l'estona, en Pere i la Maria es passegen pel centre agafats de bracet. Quan acaben la passejada, la Maria diu a la Pilar: "només te l'he pres per una estona, oi que no faig cap mal?". La Pilar explica que quan discuteix sobre qualsevol cosa amb el seu marit, la Maria se li adreça i li diu: "no renyis a en Pere que és molt bona persona i llavors et deixarà!"

Valoració des del centre

Des de Tesar, es valora l'experiència molt positivament. L'Anna explica que "en el centre, hi ha molts avis amb família però normalment els visiten

poc i la setmana se'ls fa llarga. Des del centre fem moltes activitats però tots els dies es fan iguals per als avis. Per això cada setmana esperen amb il·lusió una visita de l'exterior".

El futur de l'apadrinament i la formació

La iniciativa d'apadrinar un avi ja es practica com a voluntariat per part d'alumnes d'instituts de diversos centres a Catalunya. Esperant que es pugui fer més endavant a Caldes (ja s'hi està treballant entre l'Ajuntament i el mateix institut), els voluntaris continuen acompanyant els avis i es plantegen més endavant, i coordinats amb els Serveis Socials de l'Ajuntament, de fer companyia a avis en els seus domicilis particulars.

Càritas ofereix cursos de formació als voluntaris per orientar-los en la seva tasca i donar-los coneixements i eines per fer l'acompanyament el màxim de profitós i positiu possible per a l'avi i per a ells. En aquest sentit, el 10 de novembre passat es va fer a Caldes la xerrada "Ajudar-nos per poder ajudar. Estratègies per a protegir-nos emocionalment". Si esteu interessants en participar en el voluntariat podeu adreçar-vos a Càritas de Caldes de Malavella i Sant Andreu Salou (Immaculada Vicens: 652818831 - 972472107) o Tesar (972113970).

Xerrada sobre el Dia contra la violència de gènere

El divendres, 25 de novembre, en el marc del Dia contra la violència de gènere, es va fer una xerrada a càrrec del Servei d'Informació i Atenció les Dones (SIAD) de Santa Coloma de Farners.

Va fer la presentació Montse Ciurana Mallorquí, tècnica del Pla d'Inclusió Social del Consorci de Benestar Social de la Selva i la va acompanyar, Neus Seseña, dels Serveis Socials de l'Ajuntament de Caldes de Malavella. La ponència, seguida per una cinquantena de persones, va seguir el fil argumental de l'exposició "Violència masclista en la parella. Desmuntem mites?", que va estar oberta durant tot el cap de setmana. Ciurana va constatar dades colpidores com que en 6 anys s'han atès 52 dones a Caldes de Malavella per

Tothom va penjar els seus anhel a l'arbre dels desitjos

casos de violència de gènere, 14 de les quals durant l'any 2010 o que a Catalunya hi ha hagut 17 mortes enguany per aquest motiu.

La ponent va repassar els tipus de violència de gènere (física, psicològica i econòmica i sexual) i es van desmuntar tòpics arrelats que es reflecteixen en les següents frases: "Sense tu no sóc res", "renunciaria a tot per amor", "si sent gelosia és que m'estima", "en el fons, no em vol mal", "no sóc prou bona per ell", "si l'estimo, canviarà", "quan em fa mal, sempre em demana perdó", "espero que em pegui abans que m'ignori", entre altres.

La tècnica va ressaltar la importància que les dones afectades o qualsevol que que sàpiga d'un maltractament, facin saber el cas i va informar de les eines de suport moral, jurídic i econòmic que ofereixen tant els Serveis Socials de Caldes com el SIAD de Santa Coloma.

Per a més informació podeu adreçar-vos a:

Serveis Socials de Caldes de Malavella:

C. Vall d'Ilobera, 4. Tel. 972470404. De dilluns a divendres, de 9 a 2.

SIAD Selva (Servei d'Informació i Atenció les Dones), a Santa Coloma:

C. Prat, 1, 1r. Tel. 972842161 (Ext. 400). De dilluns a dijous, de 9 a 2. Adreça electrònica: siad@selva.cat. Web: <http://www.selva.cat/benestar/grupdedones/?p=36>

Pedalada contra el canvi climàtic

El 16 d'octubre passat es va celebrar la pedalada contra el canvi climàtic, organitzada per l'Ajuntament i amb el suport del Club Excursionista de Caldes de Malavella. Aquesta activitat es va emmarcar dins de la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura a la qual l'Ajuntament està adherit- que enguany tenia el lema "Estalvia combustible, regala aire net", amb l'objectiu de conscien-

ciar sobre la importància de caminar, fer servir la bicicleta o usar el transport públic enlloc d'utilitzar el cotxe particular.

Per destacar la importància que aquests canvis d'hàbits suposen per al Medi Ambient, es va informar que els 61 ciclistes havien fet 18,5 quilòmetres de recorre-

gut, la qual cosa hauria suposat en cas d'agafar el cotxe l'emissió de 192 kg de diòxid de carboni (CO₂).

Lliurament de les distincions de l'Associació Catalana en pro de la Justícia

El 22 d'octubre passat va tenir lloc al Teatre – Cinema Municipal de Caldes de Malavella el lliurament de les distincions de l'Associació Catalana en pro de la Justícia, instituïdes per premiar el mèrit i l'antiguitat dels jutges i persones que han contribuït al desenvolupament de la justícia i la pau.

L'acte, que se celebra anualment a diferents municipis catalans, va congrega un centenar de jutges de pau d'arreu de Catalunya, que no es van voler perdre un lliurament de distincions que en el fons reivindiquen una tasca no re-

tribuïda i de gran dedicació i que segurament no gaudeix del ressò mediàtic que hauria de tenir.

Els guardonats d'aquesta edició van ser: Antonio Guix Ventura, ex-jutge de Montagut, Martí Ferreró Pi, ex-jutge de Vilaür, Fernando Meléndez Cañizares, jutge de Miravet; Miquel Miret Montaner, jutge de Camarasa; Francesc Vilalta Solà, jutge de Sant Martí d'Albars; Pere Adroher Bosch, jutge de Vilademuls; Josep Banal Bertran, jutge de Banyoles; Josep Cabrera Cabrera, jutge de

l'Ampolla; Jesús Carreras Nadal, jutge de Foixà. Així mateix, en guany la placa d'or al mèrit va ser atorgada a Claudi Perarnau, jutge de Rellinars, que en el parlament va fer un ampli repàs als seus anys al càrrec, explicant diverses anècdotes i va aprofitar, finalment, per donar les gràcies als seus companys de feina,

Seguidament, un cop es va acabar l'acte de lliurament de les distincions, es va celebrar un dinar de germanor a l'Hotel Balneari Vichy Catalan

El jutge de pau de Caldes, Antoni Vilà, donant pas al jutge de pau de Rellinars, Claudi Perarnau

L'Alcalde de Caldes de Malavella, Salvador Balliu, fent una intervenció. Al darrera i d'esquerra a dreta, Antoni Vilà (dret), jutge de pau de Caldes, Isabel Ruiz Margalef, directora territorial del Departament de Justícia a Girona, Robert Fauria, president del Consell Comarcal de la Selva, Sergi García, del Departament de Justícia i Xavier Ten, president de l'Associació Catalana en Pro de la Justícia. En la fila de darrera, els jutges de pau distingits.

El Síndic de Greuges visita Caldes

L'equip del Síndic de Greuges va visitar Caldes de Malavella el 22 de novembre passat en el seu recorregut itinerant pels pobles de Catalunya.

Hi va atendre 9 visites que van registrar 8 queixes i 2 consultes. Les problemàtiques plantejades van ser sobre sorolls, funció pública, educació, treball, consum, etc. De les 8 queixes, 5 van tenir com a destinatari l'Ajuntament de Caldes de Malavella. En 8 de les 9 visites, les persones ateses

pel Síndic van ser veïnes de Caldes.

El Síndic de Greuges és un organisme independent que atén consultes i queixes de veïns o col·lectius respecte a les administracions i empreses de serveis d'interès públic i els fa recomanacions quan aquestes vulneren els drets dels ciutadans.

Podeu fer consultes al Síndic de Greuges a través del telèfon 933 018 075 o bé mitjançant internet: <http://www.sindic.cat>.

El síndic, atenent una usuària a Caldes

Fotos guanyadores del 12è Ral·li Fotogràfic de Caldes de Malavella

Us mostrem les fotos guanyadores del 12è Ral·li Fotogràfic de Caldes de Malavella que es va celebrar el 2 d'octubre passat, organitzat per l'Ajuntament. Hi van participar 29 adults i 14 nois i noies. Els premis en la categoria d'adults van ser:

- Premi a la fotografia de Caldes la composició de la qual tingui el color verd com a color principal o predominant, o que hi aparegui de manera destacada: Ana Caillabet (premi de 150€). (Foto1)

- Premi a la millor fotografia vinculada amb el Puig de Sant Grau: Sònia Martínez i Ortiz (premi de 150€). (Foto2)

- Premi a la millor fotografia sobre viatgers en trànsit o en moviment a l'estació de ferrocarril de Caldes de Malavella, pujant o baixant dels vagons del tren o bé entrant o sortint de l'estació de ferrocarril: Sebastià Cornellà i Rigau (premi de 150€). (Foto3)

Pel que fa a l'apartat de la Gimcana juvenil, els premis van ser els següents:

1r Premi per al conjunt de 3 fotografies- Premi Ajuntament de Caldes: Arnau i Carla Guasch i

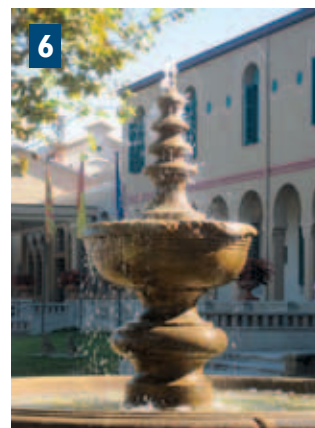
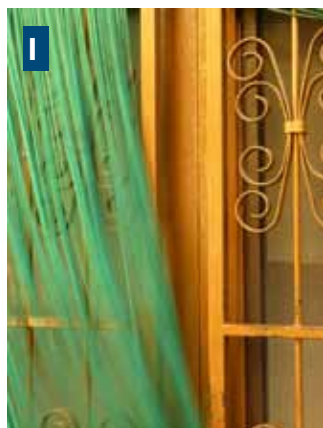
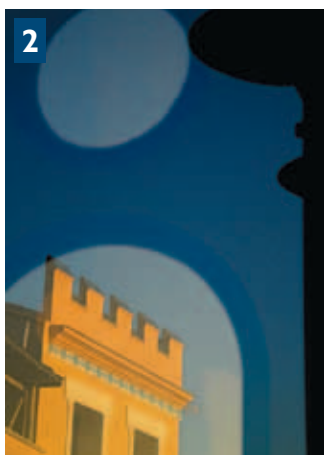

Salvi (premi consistent en material fotogràfic per valor de 150 €). (Foto4)

2n Premi per al conjunt de 3 fotografies- Premi Copisteria Casà: Tomàs Dilmé i Caro (premi consistent en material fotogràfic

per valor de 100 €). (Foto5)

3r Premi per al conjunt de 3 fotografies - Premi DV Serveis Tècnics: Alba Calderon i Dilmé (premi consistent en material fotogràfic per valor de 75 €). (Foto6)

Els investigadors tornen al Camp dels Ninots i preveuen fer una nova excavació durant el maig

L'IPHES (Institut Català de Paleoeologia Humana i Evolució Social) va visitar de nou el jaciment entre el 26 i el 28 d'octubre per fer-hi estudis geològics. Els treballs van consistir en una mena d'escanejat de tota la superfície del volcà per veure de manera indirecta què hi ha en el subsòl. Això ha de permetre conèixer com es va originar el volcà del Camp dels Ninots (un dels pocs volcans d'aquestes característiques a la Península Ibèrica i pràcticament l'únic que hi ha a Catalunya) i com s'ha preservat actualment. També se sabran les dimensions exactes del cràter i serà més fàcil intuir on és

més probable que apareguin restes paleontològiques. Les tasques s'han fet amb la col·laboració de cinc tècnics de l'Institut de Ciències de la Terra Jaume Almera del Centre Superior d'Investigacions Científiques, i del Departament de Física de la Universitat de Barcelona. L'equip de l'IPHES continua doncs conservant i estudiant les grans quantitats de restes trobades durant l'excavació de setembre i col·laborant amb diversos organismes i institucions, l'Ajuntament de Caldes de Malavella inclòs, per

estudiar el Camp dels Ninots des de la vessant paleontològica, arqueològica, geològica, botànica i paleoclimàtica.

Pel que fa a la part més visible de la investigació, l'IPHES preveu fer la propera excavació al Camp dels Ninots el maig de 2012.

Imatge de l'última excavació feta al Camp dels Ninots, el 19 de maig passat

Una adaptació de google maps permet viatjar per les vies romanes i passar per Caldes

L'historiador holandès René Voorburg ha adaptat el sistema de localització del google maps per reconstruir de forma digital els itineraris per les diferents vies de l'Imperi romà. A www.omnesviae.org, ha introduït 2.000 localitzacions entre les quals hi consta "Voconi / Aquae Voconiae", que fa referència a la denominació de Caldes de Malavella a l'època romana. En aquest punt cal aclarir que els historiadors apunten més aviat que va ser "Aquae Calidae" el nom que rebia Caldes de Malavella, mentre que se suposa que "Aquis Voconis" era una mansio (edifici reconegut com a parada oficial en les calçades romanes que servien per fer-hi nit i descansar). El web no contempla el terme "Aquae Calidae" per a Caldes sinó que el situa a l'actual Algèria.

El web www.omnesviae.org ("totes les rutes" en llatí) permet calcular els punts per on passaven les vies romanes a l'hora de fer un trajecte, els quilòmetres i els dies que es trigava a fer-se. Si per curiositat volem fer el trajecte entre Roma i Aquae Voconiae, comprovarem que el trajecte per les autopistes de l'època implicava fer 806 milles romanes, la qual cosa suposava 54 dies de viatge. Voorburg ha treballat durant dos anys per adaptar el mapa de les vies romanes més antic que es coneix, la Tabula Peutingeriana, una còpia medieval d'un mapa de rutes que data aproximadament de l'any 300.

Curiosament, segons el web, el que actualment és Caldes de Malavella és l'últim punt de la Via Augusta que consta a la Tabula Peutingeriana i per això en fa la localització amb un cercle rosat. Com que més al sud no hi ha referències en aquest document, els punts es marquen amb

cercles grisos ja que s'han trobat a través d'altres documents. Per aquest motiu, les localitzacions en aquests casos es fan amb cercles grisos.

En el moment de màxima esplendor, la xarxa de vies romanes tenia un traçat d'uns 90.000 quilòmetres i totes sortien de la capital romana, Roma.

Nota: Agraïm la col·laboració d'Àlex Hernández

Tram final del camí que marca la ruta entre Roma i Caldes.

Xerrada- audició del compositor Josep M. Mestres Quadreny

Per Mercè Barnadas

El divendres 25 de novembre, a la Biblioteca de Caldes, vam tenir la sort de poder compartir la nostra sessió habitual del Club de lectura amb un referent de la música contemporània del nostre país, reconegut a nivell internacional. Josep M. Mestres Quadreny (Manresa, 1929) forma part d'una generació d'artistes de post-guerra que, juntament amb altres creadors com Joan Miró, o Joan Brossa, van aconseguir trencar amb la tradició artística anterior. Mestres Quadreny és també químic de for-

mació i la seva música porta incorporat el seu coneixement científic. Algunes de les seves obres han estat creades a partir de fonaments estadístics, de les lleis de la probabilitat... Vam fer un recorregut històric per la música europea i ens va fer notar la influència de les descobertes científiques en el progrés de la música. També vam escoltar fragments de composicions seves. Va ser una sessió molt enriquidora. Per a més informació, <http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura-caldes>.

Assumpta Fontanals estrenava la gira del disc a Caldes de Malavella

El dissabte, 12 de novembre passat es va fer en primícia a Caldes el concert de presentació del disc "Ets tu", d'Assumpta Fontanals. El concert havia generat expectació i el Teatre - Municipal es va omplir. Poques vegades tenim l'ocasió de veure artistes caldens en concert però en aquest

cas van ser dos. A l'Assumpta Fontanals, directora de la Coral Cantaires de Caldes s'hi va afegir l'Antoni Mas, compositor de sardanes, director d'orquestra i pianista. Conjuntament van anar desgranant les cançons del disc que han gravat en els últims dos anys. El piano juganer de l'Antoni Mas va ser el coixí sobre el qual es va desplegar la bonica i sensible veu de l'Assumpta.

En acabar el concert, l'Alcalde Salvador Balliu i la Regidora de Cultura, Mercè Rossell, van lliurar a cadascú dels artistes una placa commemorativa i la Coral va lliurar-los també un ram de flors. En acabat, es va servir un aperitiu en el qual es van poder comprar el disc "Ets tu". Si esteu interessats en adquirir-lo, podeu adreçar-vos a les llibreries de Caldes de Malavella.

Caldes acull l'inici del tri-raid de l'Ardenya

Caldes de Malavella va ser l'inici de la segona edició del Tirraid de l'Ardenya, una competició d'aventura consistent en fer 50 quilòmetres de cursa amb diferents modalitats: corrent, anant en bicicleta de muntanya, fent orientació, tir amb arc, escalada i natació. La cursa va comptar amb la participació de 34 equips formats cadascun per una parella que competia i per una persona que donava suport logístic. Els caldens Yolanda Serrano i Joan Manel Lopera van quedar en la posició 12, amb un temps de 4 hores i 13 minuts. Expliquem la competició a través de la seva experiència:

La Yolanda i en Joan Manel poc abans de la sortida, acompanyats pel Regidor d'Esports, Pere Oliveras i el tècnic l'Esports, Mikel Garmendia.

La crònica d'en Joan i la Yolanda

"En Joan fa temps va fer una cursa de tri-raid però va ser el primer cop que ho fèiem tots dos junts, encara que sí havíem fet conjuntament curses d'orientació. En aquesta ocasió vàrem tenir l'avantatge que ens coneixíem el territori (Caldes, Vidreres i Lloret) però de totes maneres estem molt contents perquè en la cursa hi havia alguns equips amb molt de nivell. La sortida a Caldes va començar amb la localització a peu de diversos punts característics de la nostra vila, com l'Església, els balnearis, les rambles, l'estació

Un moment de la prova a Caldes. Foto: © Blanca Martínez

La Yolanda i en Joan Manel agafant la bici per anar cap a Vidreres de tren... Va anar molt bé ja que vam acabar quarts.

A continuació vam agafar la bici de muntanya per anar fins a Vidreres i, un cop allà, ens havíem de repartir dues proves: una escalada en rocòdrom i una prova de tir amb arc. Sabíem que en Joan faria bé l'escalada i per això la Yolanda va fer el tir amb arc". El següent tram era d'orientació i havíem d'anar fins a Caulers. Aquest tram va ser difícil perquè feia força calor i no vam veure ningú durant tot el tram. Tot seguit, vam agafar de nou la bici fins al Puig Ventós i vam baixar fins a Lloret. Un cop allà, vam fer 25 metres nedant i sense cronometrar. En la cursa és molt important l'orientació. Ens van donar un mapa que vam haver d'interpretar i seguir la direcció correcta amb la brúixola. Al llarg del recorregut hi havia controls per testimoniar que havíem passat per tots els punts previstos.

Si no ho fèiem, teníem una penalització de temps, encara que de vegades és millor això que no pas entestar-te en trobar el control ja que de vegades perds més temps que la pròpia penalització.

Estem molt contents de l'experiència i més quan ens havíem plantejat d'acabar la cursa ja que la Yolanda estava lesionada. És una competició però té un esperit especial ja que comparteixes amb els altres i, si tenen algun problema, els ajudes i tot. T'ho passes bé i fas proves diverses, tant físiques com de precisió.

Des del Club Excursionista (en formem part) aquest any s'han fet diverses curses d'orientació i ens plantejarem de fer una tri-raid o, en coordinació amb l'Ajuntament, una cursa d'orientació cultural que fos una manera diferent de promoure el turisme".

La tri-raid de l'Ardenya està organitzada pel Centre Excursionista de Catalunya, patrocinada pel Consorci Ardenya – Cadiretes i amb el suport dels ajuntaments de Caldes de Malavella, Vidreres i Lloret, així com del Club Excursionista i Esports Nabes. Per al 2012 està previst que el tri-raid passi per les poblacions de Santa Cristina d'Aro i Sant Feliu de Guíxols.

TAMBÉ HA PASSAT

Dilluns, 3 d'octubre, Festa de Sant Grau

Realitzada per Ramon Torrent

Realitzada per Ramon Torrent

Dissabte, 26 de novembre, exhibició de l'Esbart dansaire Joaquim Ruyra

Divendres, 30 de setembre, inauguració de la 2a Mostra de d'art de Caldes de Malavella

ARTISTES DE LA 2a MOSTRA D'ART DE CALDES DE MALAVELLA

Per Albert Torrent

D'esquerra a dreta, Lluís Gálvez, Joan Oltra, David Roviola i Ferran Torras

El cap de setmana del 30 de setembre i 1 i 2 d'octubre, dins la 2a Mostra d'art de Caldes de Malavella, van exposar quatre artistes de Caldes: Lluís Gálvez (escultor), Joan Oltra (fotògraf), David Roviola (pintor) i Ferran Torras (il·lustrador). Amb motiu de l'exposició, hem volgut fer un tastet de l'obra de cadascú d'ells.

Ferran Torras

La seva obra transmet "ingenuïtat i manca de sentit comú, l'absència de malícia, que és el predominant en els més petits. Pintant, et submergeixes tant en aquesta atmosfera, que recuperes part d'aquesta espontaneïtat que un dia tots varem tenir".

Diu, fent broma, que es pot viure de l'art si menges poc. Explica que "demana de molta perseverança

i viatjar ja que t'obre els ulls i t'influència d'altres maneres i ambients. En les exposicions sempre hi trobes quelcom que val la pena. Trobes algun contacte que et recomana una possible galeria on pots encaixar o algun web o portafoli online on faran algun tipus de promoció dels artistes que la formen...". Matisa que no viu només de la il·lustració i per això "miro de ser el més versàtil possible. Actualment treballo en disseny gràfic, il·lustració i pintura mural".

Sobre els clients, diu, "són variats: institucions governamentals, editorials, petites empreses... Si faig una exposició, en venc els originals o còpies". Considera que el toc personal de la seva obra ve de l'ús de la il·lustració en el disseny: "a dia d'avui no em podria plantejar un projecte per a una empresa sense tenir en compte la part de dibuix. Suposo que,

Ferran Torras: Il·lustracions de l'exposició que va fer a l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya amb el nom: "Del caràcter infantil", setembre - desembre del 2009

aquest unió, forma el meu estil". Per a més informació:

www.ferrantorras.com /
ferran@ferrantorras.com
www.wallandwall.blogspot.com /
infowall.wall@gmail.com

Joan Oltra

En Joan fa servir una càmera analògica, amb un únic objectiu i es revela ell mateix les fotos. "M'hi sento còmode perquè em defineixo com a un artesà. Utilitzo els recursos amb el mínim de despesa". En les seves fotos el motiva "descobrir coses que la gent no veu, coses sense grans grandiloqüències". Una altra font d'inspiració és "el pas del temps, l'efimeritat, deixar constància de la impermanència, que tot s'escapa". Considera que hi ha un dèficit en interpretar i entendre algunes fotos: "no estem educats per llegir més enllà". Fa anys que fa fotos però no s'ha plantejat mai de professionalitzar-s'hi. Respecte a l'art, creu que tothom hi hauria de tenir accés ja que "ali-

 Peu: Joan Oltra: "Objectes trobats". Sopera trobada al camí d'Aigües Bones. Any 2011.

menta una part de l'ésser humà que ens diferencia dels animals". Per a més informació: 972 470 713

David Rovirola:

El seu llibre, "Diari en imatges de Berlín" surt del resultat de fer un dibuix cada dia. En David explica que ja tenia l'hàbit fruit d'un consell que li va donar el pintor Antoni Llena: "si vols pintar, pinta, però cada dia..." La concreció del llibre "ve del suggeriment de la seva companya de pis a Berlín perquè ensenyés els dibuixos que havia anat fent en els últims mesos. El que havia de ser un compendi d'il·lustracions va esdevenir un diari de records molt personals. Llavors, amb la mort del meu pare, tot va desencadenar en una publicació del llibre, per tal de recordar aquella època en què van passar tantes coses". Tot i ser un llibre "sense cap nus ni desenllaç" va descobrir que "hi ha una sèrie de símbols recurrents (l'ull, el cigne, els cristos...) que signifiquen l'experiència d'una persona que es troba sola però que descobreix. Aquests símbols no són pensats a priori. Els vaig descobrir al veure totes les fotografies dels dibuixos i això em va fer veure

 David Rovirola: "Crist dels huracans", 17 de març de 2010

que en el fons, tota l'estona parlava de mi i per això vaig pensar que podia ser un diari en imatges". Quan contempla l'art, explica, "m'entusiasma reconèixer-me en algunes de les coses que crea la gent i identificar-les com a pròpies. Consola no sentir-te sol". Els seus objectius són aprendre a fer anar l'Avid (programa d'edició de so i vídeo) i continuar pintant.

Per a més informació: **BERLIN HERMANNPLATZ Bilder Tagesbuch**
Diario en imágenes de BERLÍN de David Rovirola
Ed: Mínima Llibres. Girona, 2011
ISBN: 978-84-92718-50-4

email/Facebook: **berlintagesbuch@gmail.com**

També es pot trobar a la Llibreria Context i a la Llibreria 22, de Girona o, per internet, a etsy.com

Lluís Gálvez

Les escultures d'en Lluís provenen del reciclatge: "material del camp, estris, bigues..." Fent-ho, diu, "demostró que amb qualsevol element pots expressar coses i elevar-lo a art"

Sobre el procés de creació, li agrada "jugar amb la creativitat, trobar coses que s'assemblen amb el que havies predissenyat. De vegades però vaig modificant sobre la marxa la idea inicial que tenia. Altres vegades, escampo les peces sense cap idea preconcebuda". El que li costa més, diu, és "parir l'obra" ja que un cop començada pot anar avançant a hores soltes. Considera que "l'art és la manifestació de qualsevol tipus d'emoció" i afirma que "faig el que vull i em demana el cos", encara que reconeix que quan fa treballs per encàrrec, s'ha de cenyir al gust del client. Prefereix l'art abstracte perquè "pots insinuar més coses i donen més marge de creativitat a mi i a la gent que mira la meua obra".

Per a més informació:

www.elborni.com / elborni@elborni.com 972463473

 Lluís Gálvez: "Algues"

Entrevista a Rafel Quintana i Cristina Ros, del Balneari Prats

Per Oscar Planes

El Balneari Prats, en ple centre de Caldes de Malavella, compagina història i aigües termals medicinals amb diferents teràpies alternatives i tractaments per la salut. Disposa de restaurant, wifi, sales de jocs i de lectura, un preciós jardí amb piscina a l'aire lliure d'aigua calenta i habitacions d'hotel amb jacuzzi, tv i terrassa privada amb vistes a l'església del poble. Parlem amb Rafel Quintana, gerent-proprietari i amb la Cristina Ros, directiva, sobre aquest establiment balneari

Història i trets distintius

Rafel Quintana ens explica que “la història del Balneari és molt llarga ja que funciona des del 1859 com a casa d'aigües. Primer s'hi van construir cases al voltant de l'aigua termal però dels anys 1902 al 1920 es va viure l'època daurada dels balnearis ja que a començament del segle XX la gent estiuava als balnearis i no a la platja, com passa ara en molts

casos. El 1908 es va construir l'entrada característica del Balneari Prats, si bé s'ha refet tota”.

Respecte a la seva família, la Quintana, esmenta que gestiona el Balneari Prats des de la Segona Guerra Mundial fins a dia d'avui. Abans eren pastissers i treballaven en l'anterior local de La Caixa, davant de l'Església.

El gerent del Balneari Prats destaca que “la qualitat de les aigües bicarbonatades sòdiques termals de Caldes de Malavella. Som un producte únic. Sols pot ser balneari aquell establiment que disposa d'aigües medicinals. Això ens diferencia dels spa i altres establiments de tractament d'aigües”.

Filosofia de treball i clients

La manera de treballar ha estat sempre “tradicional”, explica Rafel Quintana: “durant molt anys els nostres clients eren fixos i venien diverses generacions cada any: avis, pares, fills.... Avui en dia ve un perfil de gent més jove que no repeteix tant, ve a trobar i a

experimentar. Busquen qualitat, atenció, explicació de les coses i conèixer l'entorn. La relació no és tant entrançable com abans”. Pel que fa als clients de Caldes, reconeix que “hi ha certa reticència històrica a entrar i encara no hem estat capaços de trencar això, però poc a poc vénen a fer el cafè, tractaments i el Balneari es va obrint a la gent del poble”. Una altra tendència que es constata és que “en els anys 60, 70 i els 80 venien molts grups d'holandesos, francesos, alemanys o anglesos però cada vegada hi ha menys clients estrangers”.

Ara, la captació de clients es fa bàsicament per internet. També per agències de viatges especialitzades en termalisme i pel programa termalisme social. “La crisi afecta molt el negoci i força gent tria abans anar a comprar menjar que no pas passar un cap de setmana en un balneari. Malgrat tot, les ofertes en preus ajuden perquè vingui la gent”, afegeix. Les temporades altes són Nadal, Setmana Santa i agost, a més dels ponts.

Promocions per als caldens

Per la seva banda, la Cristina Ros, també ens parla de l'interès en obrir el Balneari a la gent de Caldes: "Justament en aquesta línia hem creat una oferta per atraure als caldens anomenada "Relaxa't sense moure't de Caldes", que consisteix en un massatge relaxant de 25 minuts, accés a la piscina exterior d'aigua termal a 34 °C i un esmorzar o berenar amb cafè amb llet, suc de taronja i un mini, per un import de 29,95€".

El Balneari i el poble

Dels 46 treballadors que té el Balneari Prats, 20 són caldens. "A més, en la situació actual de crisi, molta més gent de Caldes ens porta els currículums per trobar feina. La plantilla però és força estable", aclareix

Pel que fa a treball indirecte, Rafel Quintana diu que "contractem proveïdors de Caldes en tot el que fa referència al manteniment, floristeria, el forn de pa i les gaudules. Sempre busquem proveïdors propers".

Respecte a la incidència del Balneari en l'economia del poble, reconeix que "no la sabria quantificar però els nostres clients gasten en el poble, en restaurants, bars, botigues, supermercats. També lloguen bicicletes, fan excursions o van a les Termes Romanes".

La visió del poble

El gerent del Balneari Prats analitza la relació dels balnearis amb el seu entorn en altres països com França, Alemanya, Bèlgica o Itàlia entre d'altres: "En aquest llocs han procurat que a prop dels llocs amb aigües termals hi hagi instal·lacions lúdiques, d'esports, i, en definitiva, activitats". Traslladant-ho a Caldes, apunta que "s'han de comercialitzar els recursos i festes del poble i posar un contingut humà a les infraestructures per atraure turisme. Nosaltres hem col·laborat amb la Fira de l'Aigua enguany a instàn-

cies de la Mercè Rosell regidora de Turisme, participant juntament amb el balneari Vichy Catalan. Abans venia molta gent pels aplecs de sardanes. Ara es pot recuperar amb la Fira de l'Aigua, la Festa de la Malavella i d'altres festes".

Rafel Quintana repassa la importància del ferrocarril a Caldes: "El tren és important per captar clients i arreglar el passeig de l'estació ha estat un encert. Caldria donar continuïtat i que la reforma urbanística arribés fins aquí. L'anterior equip de govern no va aconseguir el finançament necessari per fer-ho". Respecte a un altre mitjà de transport, l'aeroport, constata que "s'ha notat el descens de visitants per la cancel·lació de vols de Ryanair". En l'àmbit de l'entorn més immediat, explica que "m'agradaria que la plaça de Sant Esteve fos neta, sense el sortidor de benzina, que estigués enjardinada i pensada per als vianants, la qual cosa faria que fos un entorn agradable".

Respecte a les instal·lacions, convida a provar les noves habitacions que han experimentat un procés de remodelació: "aporten un espai modern mantenint però l'encant de l'herència de l'arquitectura de principis de segle".

Recorda que "en el Balneari Prats, a més dels tractaments de salut, disposen de sales de jocs -on antigament es reunia gent de la burgesia barcelonina-, sales de lectura i serveis mèdics, que permeten un control per gaudir dels canvis d'aigües termals.

La part del restaurant ofereix menús diaris tant a migdia com a la nit, i permet fer celebracions tant a grups reduïts com a grups d'un màxim de 60 persones".

UN TAST DE NOVEL·LA NEGRA (I)

El dia 17 de novembre les biblioteques gironines amb club de lectura ens vam reunir per parlar de novel·la negra. L'escriptor Sebastià Bennassar va suggerir-nos títols d'aquest gènere literari tan popular, el més llegit en tot el món, amb un increment de lectors espectacular en els últims anys gràcies al fenomen Larsson. Segons Bennassar, el que diferencia la novel·la negra de la simplement policíaca és que la primera ha de tenir, necessàriament, un component de crítica social. En les seves paraules: "no només importa el què, sinó també el perquè".

Sebastià Bennassar (Palma de Mallorca, 1976) és periodista, crític literari, escriptor i bloqueador. Té quatre títols que s'inclouen dins

del gènere: *El botxí de la ciutat de Mallorca* (Lleonard Muntaner, 2000), *Cartes que no lliguen* (Hiperdimensional, 2005), *Jo no t'espere* (El Gall Editor, 2008), *Mateu el president* (Cossetània, 2009) i dos assajos de referència: *Adéu al barri xinès*. (Metròpolis, 2010) i *Pot semblar un accident*, (Editorial Meteora, 2011)

L'exposició que va fer va estar dividida en quatre grans blocs segons el criteri de classificació escollit.

Un d'aquests criteris és la lectura primigènia, bàsica, la lectura dels clàssics. Un bloc temàtic que comença amb el pare de la novel·la

negra, Dashiell Hammet i el seu *Falcó Maltès* (1939).

Un altre fil conductor va ser les relacions entre el cinema i la novel·la negra. Moltes obres s'han adaptat a la gran pantalla, amb més o menys encert. Algunes són obres d'art per elles mateixes com és el cas de *El Padrí* dirigida per Francis Ford Coppola, basada en la novel·la homònima de Mario Puzo. Gairebé tothom ha vist la pel·lícula però, quants ens hem llegit el llibre? Hi va incloure pel·lícules i novel·les espanyoles: *Días contados*, *Nadie conoce a nadie*, o l'última de l'Almodòvar: *La piel que habito*.

Els autors catalans tenen un apartat en solitari. Hem tingut i tenim molts bons escriptors de novel·la negra al nostre país. Clàssics com Jaume Fuster, Pedroló, M. Antònia Oliver; autors contemporanis reconeguts: Ferran Torrent, Andreu Martín i altres per a descobrir, com l'empordanès Agustí Vehí. Al nostre club de lectura vam tenir una autora escollida per Bennassar, es tracta de Teresa Solana, que va venir per comentar el seu llibre *Un crim imperfecte* (Edicions 62, 2007).

El darrer criteri té relació amb l'èxit de la saga *Millenium* i es tracta en un viatge literari que recorre Europa, des dels freds territoris nòrdics fins a les càlides i convulses terres mediterrànies.

Vam començar per la que Bennassar considera la millor escriptora de novel·la negra escandinava: Assa Larsson. La seva novel·la

Aurora Boreal ens transporta a un petit poble suec. Un paisatge gèlid, blanc, silenciós i fascinant des d'on se'ns revelen secrets personals, passions i altres deliris humans. Vam finalitzar el trajecte acompanyats del comissari Montalbano de Camilleri a Itàlia i de Pepe Carvalho de Manuel Vázquez Montalbán a Barcelona.

En aquest primer lliurament hi trobareu la selecció dels deu llibres de l'apartat de clàssics i de novel·la negra en català. Al proper número hi haurà els altres dos: novel·la negra i cinema i la novel·la negra a Europa. La majoria dels comentaris que trobareu són de Bennassar.

JUGANT AMB ELS CLÀSSICS

Dashiell Hammet

El Falcó Maltès (1939). Neix el primer detectiu de novel·la negra: Sam Spade.

Raymond Chandler. *La Dama del Ilac* (1943). Un altre detectiu mític: Phillip Marlowe. Tan Hammet com Chandler són bons observadors i crítics de la societat americana.

Chester Himes. *Un cec amb una pistola* (1969). Novel·la escrita des de la perspectiva d'un negre de Harlem. Un títol molt suggerent que fa referència a la tria atzarosa de la mort.

Jim Thompson. *1280 ànimes* (1964) la que molts crítics consideren la millor novel·la negra de la història. Un poble petit, un shèriff corrupte.

Boris Vian. *Escopiré sobre les vostres tombes* (1946). Una història de sexe i venjança que fa el salt cap a Europa.

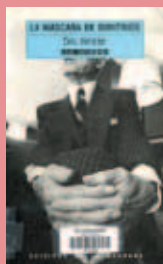
Leonardo Sciacia. A cadascú el que és seu (1966) Segons el professor Josep Fontana, de cada llibre d'Sciaccia es pot fer una pàgina d'història.

Manuel de Pedrolo. *Joc brut* (1965). Un autor català, una elecció que es justifica perquè “mostra la història del país des del punt de vista criminal” i que comença així: “Si no hagués estat per les seves cames, no hauria passat res”. Unes cames que portaran molts problemes al protagonista.

Ross MacDonal.

La costa Bàrbara (1956). Ambientada a Califòrnia, era una de les novel·les preferides de Jaume Fuster, pare de la novel·la negra a Catalunya.

Eric Ambler. *La màscara de Dimitros* (1939). Una altra obra mestra ara situada dins l'Imperi Otomà.

James M. Cain. *Pacte de Sang* (1936). Una gran novel·la d'un autor de referència que Billy Wilder va transformar en pel·lícula: *Perdició* (1944)

ELS DE CASA

Des de l'any 1954 s'han publicat més de 500 títols de novel·la negra en català. Aquesta és una selecció mínima d'autors i obres imprescindibles.

Pau Vidal. *Aigua Bruta* (2007). Traductor de Camilleri, que inspi-

ra el nom del seu detectiu: Camil Ferran Torrent: *Societat Limitada* (2002), *Espècies protegides* (2003), *Judici Final* (2006). El País Valencià al descobert, explicat abans que als diaris.

Marc Pastor. *La Mala dona* (2008) Basada en la història real de la vampiressa del carrer Ponent. L'autor és mossò d'esquadra. El llibre va ser guardonat amb el primer Premi Crims de Tinta.

Teresa Solana.

Un crim imperfecte (2007). Llegida al nostre club i comentada amb la pròpia escriptora. Un llibre divertit amb uns germans protagonistes molt ben aconseguits. Un plaer compartir-lo amb la Teresa Solana.

Agustí Vehí. *Ginesta pels morts* (2010). Diu Benassar que Vehí “serà un clàssic de la novel·la negra en català perquè les seves propostes múltiples sempre són agosarades i originals”. El llibre ha estat publicat per una editorial de Perpinyà i no és fàcil trobar-lo a les biblioteques gironines.

Guillem Frontera. *La Ruta dels cangurs* (1979). Un altre gran autor del país. Un retrat crític dels nous rics mallorquins.

Jaume Fuster. *La corona valenciana* (1982). Magnífic es-

criptor i especialista en novel·la negra. Aquesta és la seva segona obra, “una road movie valenciana-balear de primer nivell”.

Andreu Martín.

Pròtesis (1990 la versió catalana). El protagonista és El Dientes, un personatge sòrdid que per culpa de les pallisses ha de dur una pròtesi dental que l'identifica. Situada a Barcelona, aquesta és una novel·la duríssima, amb la fam de venjança del violent protagonista com a argument.

M. Antònia Oliver. *Estudi en lila* (1985). La protagonista per fi és una dona, la detectiu Lònia Guiu,

segons Benassar “una gran troballa literària”. Innovador component feminista en un gènere tan carregat de femmes fatales.

Sebastià Jovani. *Emulsió de ferro* (2009). “Clau per entendre com amb una novel·la negra es pot fer història, en aquest cas la de la transició sense moure's gaire de Gràcia, amb un primer llibre que és una obra mestra”.

Fins aquí les nostres propostes per als amants d'aquest tipus de literatura. A la biblioteca no disposem de tots els títols però si us ve de gust llegir-los els podem demanar a altres biblioteques.

COMUNICACIÓ

La publicitat també és un servei

La ràdio de proximitat, com la nostra, és un excel·lent vehicle pels missatges publicitaris. La legislació permet a les emissores municipals tenir finançament per la via dels anunciants.

Després d'una llarga temporada sense oferir aquest servei, Caldes FM es torna a posar en contacte amb els comerços, empreses i professionals del poble, per oferir la seva antena com a mitjà de comunicació entre els seus serveis i productes i els seus consumidors potencials o els seus clients més propers.

No pertoca a un mitjà públic com el nostre, exercir una política comercial agressiva. La nostra finalitat i objectiu no és altra que la de ser l'altaveu de Caldes.

I això no exclou l'emissió de missatges publicitaris que, al capdavant, també són contingut i informació.

En relació amb els drets dels oients, hem de tenir sempre present que els que escolten la ràdio han de poder distingir sempre el que és informació del que és publicitat.

Però hi ha més: en un mitjà tant local, la publicitat és un servei que fem als propis anunciants, donant-los la possibilitat d'incidir en el seu mercat natural a uns costos assumibles.

Si no ho hem fet ja, molt aviat us visitarem. Tenim solucions econòmiques per a tots els casos.

Ens agradaria afegir-hi encara que, de manera clara, les emissores

mes vistes de TV i més escoltades de ràdio contenen publicitat. És el peix que es mossega la cua.

Els anuncis ben fets donen alegria a l'antena i a CALDESFM tenim veus i creativitat com per a complaure oients i empreses, negocis i professionals.

Podeu comptar amb nosaltres!

Caldesfm 2.0

Tots els programes de CaldesFM es poden escoltar des de qualsevol punt del planeta, a l'hora que es vulgui. Aquesta afirmació ens hauria semblat pura ciència ficció fa 30 anys, entre altres coses perquè el fenomen de les FM municipals encara estava a les beceroles.

Però ara és una realitat quotidiana que Internet ens facilita les coses. La nostra emissora ha optat per a penjar els programes, en format mp3, comprimits en bona qualitat i mantenir-los al web una setmana, fins que es substitueixen per les noves edicions. Ens ha semblat millor que la oferta online en temps real dels programes que radiem.

També el document sonor del darrer ple municipal és permanentment penjat a la xarxa.

Accedir-hi és molt fàcil: www.caldesdemalavella.cat/caldesfm.

Com a suport, els col·laboradors i els oients podem estar encara més units mitjançant el facebook. Aquesta és una eina poderosa que hem incorporat fa poques setmanes i que tot just ara comença a funcionar. Per a fer-vos amics de la nostra xarxa social, només un clic a www.facebook.com/caldesfm

El vers de Nadal

Quan arriben les festes de Nadal a la nostra ràdio sona, cada hora, un fragment de la bonica cançó "Quan somrius (És Nadal al meu cor)" del gran músic Josep Thió, fundador de Sopa de Cabra i vinculat al nostre poble per la casa de la seva família a Franciac.

Per Nadal la ràdio sona diferent. Per això no deixem mai de programar nades -les tradicionals i les actuals- i donem protagonisme a una tradició molt catalana: el vers dels nens.

Els dies més assenyalats d'aquestes festes, no deixeu de sintonitzar-nos.

Bones Festes i que l'any 2012 estigui ple de bones coses per a totes i tots.

Aquest establiment col·labora amb la ràdio del nostre poble

Ja l'escoltes?

Nou Pla de Joventut 2012-2015

Aquest últim trimestre de l'any, des de l'Àrea de Joventut de Caldes hem començat a treballar la redacció del nou Pla Local de Joventut 2012-2015. El PLJ és l'eina de treball que ens ha de permetre fer polítiques integrals de joventut des de la proximitat i que representa el marc estratègic que dona cobertura i sentit a les polítiques de joventut del municipi durant els propers quatre anys.

Durant aquests primers mesos de feina, els professionals de l'Àrea estem treballant per fer una recollida de dades estadístiques, que han de permetre fer l'anàlisi quantitatiu de la realitat juvenil del poble de Caldes. Des de l'Àrea de Joventut apostem per la realització d'un Pla Local participatiu, per aquest motiu, es duran a terme trobades amb diferents agents local. Ens reunirem amb professionals locals que treballen directament amb el col·lectiu jove, per recollir la seva anàlisi i la seva percepció de la realitat i les necessitats dels i les joves de Caldes en àmbits com el treball, l'habitatge, la salut o la cohesió social. Seguidament, com

no podria ser diferent, establim canals de participació pel propi col·lectiu destinatari del pla. Els i les joves de Caldes podran participar de la redacció del Pla Local de Joventut 2012-2015 a través de la implicació en les Taules de Joves, a unes es convocarà als membres d'associacions i a altres, a joves individuals, que es duran a terme a principis de l'any vinent. També, es farà públic a la pàgina web un qüestionari que cada jove podrà emplenar des de casa seva. A més, prèviament, serem presents al SES on a través de les hores de tutoria, explicarem als joves què és el Pla Local i perquè és important que participin en la seva elaboració.

Participació

La participació juvenil és imprescindible en el procés d'elaboració del Pla Local de Joventut però, també és una estratègia que des de l'Àrea volem treballar de manera transversal en totes les accions que duem a terme. Les experiències de participació juvenil en accions de joventut, com el VariART organitzat colze a colze amb l'Assemblea de Joves i el JAN, amb espais de debat sobre les activitats amb els i les joves voluntàries i monitores, ens rea-

firmer en l'aposta per continuar millorant els canals de participació per joves i així, procurar per la cultura participativa del col·lectiu juvenil.

Espai Jove "Ca la Romana"

D'altra banda, des de l'espai jove no aturem la programació d'activitats i l'oferta de nous serveis. Amb l'adequació de l'espai a la Xarxa Wifi Ca la Romana, els i les joves teniu accés a internet gratuït per connectar-vos des del vostre portàtil, iphone, blackberry, smartphone. Cada mes trobareu a la pàgina web la programació d'activitats i a través del correu electrònic, podreu posar-vos en contacte amb nosaltres si esteu interessats/des en participar-hi o bé, en proposar-nos alguna activitat.

JAN 2011

Els/les que vulgueu participar com a voluntaris/es, pre-monitors/es o monitors/es de l'edició del JAN d'enguany, només heu d'estar alerta a la pàgina web. El JAN es farà el 27, 28, 29 i 30 de desembre en horari de 3 a 7 del vespre i, com cada any, comptem amb els/les joves del poble per poder fer-lo realitat.

Un inici de curs molt musical

L'octubre passat vam arrencar el nou curs escolar de l'Aula de Música amb 96 inscrits de totes les edats. Des dels més petits, que volen introduir-se a la música a través de jocs i cançons; els que volen fer música reglada per tal d'obtenir el títol; fins els que ja no són tant petits, però que no perden les ganes d'aprendre i passar-s'ho bé, tot tocant l'instrument que els agrada.

Per tal de poder tocar en públic i així també acostar la música al poble, hem preparat un seguit d'audicions al llarg del curs, per poder-vos mostrar els nostres avenços i celebrar conjuntament diferents esdeveniments.

El primer de tots va tenir lloc el dijous 24 de novembre, per celebrar Santa Cecília, la patrona de la música. Per aquest motiu vam realitzar diferents activitats. Primerament ens vam reunir els alumnes, pares i professors a l'Aula per a fer una bona xocolatada, que va anar perfecte per treure'ns la fred que començava a fer. Seguidament els alumnes i professors de percussió van pre-

parar una xaranga i anàrem pels carrers del poble, tot fent gresca, fins al teatre on, per finalitzar la diada, vam fer un gran concert! En aquest concert hi van actuar els alumnes de la coral, tant dels més menuts com dels més grans. Els alumnes d'instrument dels cursos més avançats, també van tocar un parell de cançons amb els professors i finalment ens ajuntàrem tots per cantar la última cançó del Club Super3: "Uh, oh, no tinc por!". Creiem que tots plegats vam passar una molt bona tarda tot gaudint de la música!

A més, aquest any tenim la novetat que les diferents audicions es retransmetran en directe pel Canal de TV de l'Aula a través del portal web: www.aulamusica-caldes.com per tant, per si algun motiu no podeu assistir al concert en directe, en podreu gaudir igualment a través de la pàgina web! Aprofitem l'avinentsa per comentar-vos que el 23 de desembre hem fet l'Audició de Nadal, també al Teatre Municipal de Caldes. Hi han participat els alumnes de guitarra, grups instrumental i de la coral. En el proper número de l'Aquae us explicarem com ha anat!

Santa Cecília 2011 - Aula de Música

Per Anna Macias Ramon

A les dotze de la nit, avui hi ha lluna plena, crec que és un bon moment per escriure aquestes ratlles. No tinc por de res, i cal ser valents. Valents com la gent que ha confiat en tirar endavant l'Aula de Música malgrat les circumstàncies. Gent que dedica temps a què els nostres fills gaudeixin de la música. Una inversió a llarg termini, ens han dit. Potser sí, però a curt termini també. En el concert, compaginat amb les noves tecnologies i amb una compenetració total entre professors i alumnes, la música ha sonat però no per casualitat. L'esforç i la dedicació han donat el seu fruit en una tarda especial, on la dolçor de la xocolata ha donat pas a una xaranga pels carrers, i ha acabat amb una immillorable posada en escena. Entre els parlaments hem descobert que hi han posat molt de la seva part, cosa que no dubtem i agraim sincerament. La lectura de la carta de J.S.Bach, ens ha fet adonar que les coses no han canviat gaire, i que, si hem aconseguit arribar fins aquí, vol dir que també podem seguir. Seguir amb la nostra Aula, amb la comoditat de fer una activitat en el nostre poble i compartir un llenguatge universal com és la música. Com diu la cançó: *Ser valenta és molt millor que tenir força. Sé que he de lluitar per no deixar escapar tot el que la vida em porta.*

ESCOLA BENAULA

Pla Experimental de Llengües estrangeres (PELE)

El PELE és un Pla Experimental de Llengües estrangeres que el Departament d'Ensenyament va atorgar a algunes escoles seleccionades a partir d'un projecte. En el nostre cas, enfocat a l'ensenyament-aprenentatge de l'anglès a educació infantil.

El nostre projecte s'anomena: "El món d'en Teddy: un món anglès construït entre titelles" i preten potenciar l'aprenentatge de la llengua anglesa als alumnes d'infantil mitjançant activitats engrescadores i divertides basades en la introducció de diferents ninots i titelles a la classe que actuen com una mena de suport per a la mestra ja que hi pot parlar, preguntar i mantenir una conversa que després els alumnes podran imitar i repetir... En definitiva, un conjunt d'activitats que impliquin bàsicament llenguatge oral.

Els infants estan molt motivats i engrescats amb l'aprenentatge d'aquesta nova llengua i les famílies, conscients de la importància que té un bon coneixement de la llengua anglesa en la societat actual, ens donen suport plenament en aquesta iniciativa. Creiem que l'inici de l'aprenentatge de la llengua anglesa als primers cursos d'educació infantil és un fet tan factible com positiu i enriquidor.

Per què a infantil?

Perquè estem donant més temps d'aprenentatge de la llengua. Perquè quan més aviat es comença, més facilitat d'imitació fonètica

tenen els alumnes. Perquè promou una actitud positiva vers altres llengües i cultures. Perquè es mostren desinhibits i juganers... entre moltes altres raons.

No només un projecte d'escola

Durant aquest curs hi ha hagut moltes persones que s'han involucrat en el nostre projecte. Els alumnes del SES de Caldes han vingut diverses vegades a l'escola, a representar-nos obres de teatre, com "Snowwhite", fer titelles, cantar-nos cançons o fer-nos jugar amb jocs de cucanya. També ens han vingut a veure algunes mares que ens han explicat contes en anglès.

Storytelling (conta contes)

Els contes, les cançons i els chants motiven els infants, creen un ambient agradable per a l'aprenentatge i contenen molta repetició per ajudar-los a comprendre'ls i memoritzar-los a través de suport visual, efectes sonors, mímica i accions il·lustratives per part de la mestra. Els alumnes imiten aquestes accions i gestos, assenyalant dibuixos, posant les story cards en ordre segons el conte... Pel que fa a l'expressió oral, se'ls posa en situacions en què puguin començar a dir paraules en anglès sense exigir que les pronuncïin.

Daily routines (Rutines)

És molt important, especialment a educació infantil, establir rutines clares d'aula que permetin que l'infant s'orienti a la classe d'anglès i que assenyali els canvis

d'activitat d'una forma que ells de seguida entenguin.

Per aquestes rutines s'utilitzen cançons i chants per tal de saludar-nos o que sàpiguen quan han de seure i escoltar ja que els infants estan més atents al llenguatge rítmic i, per tant, és més fàcil copsar la seva atenció.

Teddy's suitcase

L'ús de ninots i titelles a l'aula introdueix un altre model de parla anglesa a la classe amb el que la mestra pot parlar i, per tant, oferir un bon model de comunicació. Sovint, els infants reproduïxen diàlegs o converses que han sentit amb les seves pròpies joguines. Els ninots i/o titelles permeten transportar aquests diferents models de diàleg/conversa a l'aula. És fàcil que la mainada empatitzi amb els ninots. Cada classe ha tingut un osset de peluix que ens ha ajudat durant les classes d'anglès i que els alumnes s'han endut a casa cada cap de setmana.

ESCOLA SANT ESTEVE

El dia 28 d'octubre vam celebrar la Castanyada. Estem molt agraïts als pares i mares que van venir a torrar les castanyes que, a la tarda, els alumnes de 6è van repartir per les diferents aules. Aquest curs no hem pogut fer-ho al pati, ja que havia plogut i era moll. Van repartir-se les castanyes a les paperines que els alumnes havien fet prèviament. Els més grans de l'escola van ajudar els més petits a pelar-les .

El 9 de novembre van venir les infermeres del CAP de Caldes per la campanya de vacunacions als alumnes de 6è.

El cicle mitjà i superior va rebre la visita dels agents rurals, que ens varen fer unes xerrades molt interessants sobre les tasques que duen a terme i sobre aspectes del nostre entorn. Ens varen mostrar diferents imatges. Entre elles hi havia les d'alguns ocells que podíem veure al bosc o a prop nostre i també el so que feien. Vam descobrir els rastres que deixaven aquests i altres animals, gràcies als quals els podem reconèixer. A més, varem poder veure, en viu, una òliba! Fins i tot ens varen deixar tocar-la. Això sí, amb molta cura.

Tot caminant, les nenes i nens de 5è van anar al Camp dels Ninots. Des d'allà ens van explicar diversos aspectes que a l'àrea de medi estàvem estudiant: la depressió, què és una conca d'un riu, ens varem imaginar un altiplà...

Les professores ens varen parlar de la vegetació. També varem parlar del volcà, de les excavacions i... del ninots. Pedretes arrodonides amb formes curioses, que ens

feien imaginar gosgos, gats, pollets... i que es varen fer dins del llac que s'havia format en el cràter del volcà.

També ens van explicar que abans, els nens i nenes, jugaven amb aquest ninots com ara fem amb els gogos o les bales.

Aprofitant que és el temps de tardor, els nens i nenes de quart hem observat fulles, les hem collit i les hem classificat segons la forma i la vora. Amb elles hem fet uns murals que ens han quedat molt bé.

A 2n hem estat treballant el tema dels animals i les seves característiques. Al llarg dels mesos de Setembre i Octubre ens han visitat alguns pares i mares amb la seva mascota.

Els alumnes de primer van anar el 21 de novembre a visitar el CAP de Caldes. Ens van explicar coses molt profitoses.

Els més petits, d'Educació infantil, vàrem fer una sortida al nostre entorn natural més proper, el bosc. Vàrem anar a observar directament els canvis que pateix durant la tardor. També vàrem veure els ànecs d'un petit estany i els vàrem donar engrunes de pa. Vàrem veure animals en una casa de pagès i vàrem observar alguns elements típics de la tardor: aglans, pinyes, fulles seques, els colors de les fulles als arbres... Amb tot el que vàrem trobar, fem activitats manipulatives a l'aula.

ENTITATS

ESPLAI-FUNDACIÓ "LA CAIXA"

Viatge a València

La nova junta de l'Esplai-Fundació "la Caixa" de Caldes de Malavella va organitzar aquest curt però intens viatge que va ser un èxit en molts aspectes.

El primer i sens dubte el que més recordarem, és l'amabilitat de l'agència que ens el va organitzar i, a continuació, l'encert d'aquesta nova junta de confiar en ells i en

la resta de persones que els vam acompanyar amb il·lusió i ganes de passar-nos-ho bé.

El primer dia, i per entrar una mica en cultura, de baixada cap a València, vàrem fer una parada a Peníscola per visitar el famós castell del papa Luna i passejar per aquell poblet tant pintoresc. A la tarda, un cop instal·lats al confortable hotel, una passejada per Gandia.

L'endemà, de tornada a València, varem contemplar la riquesa marina dels mars i oceans de tot el món amb peixos i mamífers que podíem observar tranquil·lament a través de vitrines i túnels en l'immens Oceanogràfic.

També ens van portar a l'Albufera, un indret interessantíssim on les aus migratòries troben aliment i descans per després continuar el seu viatge cap a terres llunyanes i que nosaltres

vam poder contemplar des d'un mirador coincidint amb una preciosa posta de sol.

L'endemà es tractava de visitar l'emblemàtica Ciutat de les Arts i les Ciències, ara coneguda per tot el món, i gaudir i rebre coneixements amb experiments que en alguns casos van ser divertits i sorprenents. I després de dinar, una excursió a Xàtiva, on vam comptar amb un guia entusiasmada que va explicar-nos la història d'aquell indret medieval tant conflictiu.

I ja l'últim dia, una sessió de cinema en 3D, a l'Imax, que ens va acabar d'estimular (per si no ho estàvem prou) sobre l'evolució dels animals marins amb escenes que ens feien saltar de la cadira. Podria estendre'm molt més i no pararia, però només vull ressaltar que tot va sortir perfecte i fins i tot el temps ens va respectar.

Àngels Casals

ASSOCIACIÓ DE LA GENT DE LA TERCERA EDAT "CASA ROSA"

La Junta de l'Associació de la gent de la tercera edat "Casa Rosa" vol continuar... informant a tot el poble de Caldes i a tots els socis, de totes les coses que estem fent.

Hem fet una excursió a Viella i a Puigcerdà i també hem celebrat una castanyada.

L'11 de desembre vam fer una xocolatada amb xurros durant el ball i el 15 de desembre vam celebrar el pre-Nadal, amb una excursió al matí a Figueres a visitar el Museu de les Juguines i, tot seguit, a Cantallops, on vam gaudir d'un dinar que es va acabar amb ball.

També farem el sopar de Cap d'any, amb ball en direc-

te i xocolatada.

Tenim previst anar 4 dies de Carnaval a Peníscola. La sortida serà el 29 de febrer de l'any entrant. També l'última setmana d'abril tenim programat un viatge a Venècia i a Suïssa. L'estada es farà en un hotel de 4 estrelles a prop d'un llac. Creiem que pot estar molt bé. Us animem a venir ja que no cal ser soci. Aprofitem per dir-vos que si us feu socis de la Casa Rosa podreu participar a molts dels nostres actes que anem fent. El nostre correu és: casarosacaldes@gmail.com. El nostre blog és: www.casarosacaldes.blogspot.com

ADK demana disculpes al poble de Caldes per les incomoditats viscudes durant l'Aplec de Sant Maurici 2011. Sobre aquests fets corren pel poble diverses opinions. Per això, volem donar-vos una explicació.

En primer lloc us hem de dir que ADK fa més d'un any que té llogada l'esplanada de Sant Maurici i que, juntament amb la seva seu, posa a disposició d'individus i entitats. Us expliquem això perquè és possible que, arran del suposat desconeixement, sigui de la mateixa existència de la nostra Associació i de totes les activitats que desenvolupa, com dels espais i/o serveis dels quals n'ofereix l'ús i per tant, n'assumeix també una responsabilitat de cura i manteniment, s'hagin anat succeint tot un seguit d'incidències que pensem que ens obliguen i són motiu d'aquesta

carta. Sense ànim d'ofendre a ningú, i, amb l'únic desig i objectiu de fer que Sant Maurici continuï essent l'indret especial que és per a tothom, lamentem dir-vos que, l'Agrupació que fa anys col·labora en l'organització de l'Aplec, ens va manifestar la seva més rotunda negativa a acceptar el nostre suport pel 167è Aplec. I d'aquí ve la nostra perplexitat.

Us assegurem que vam fer de tot per aconseguir que dita Agrupació fes ús de l'espai com fa anys que es feia. Vam cedir desinteressadament l'espai, la llum, aigua, i els hi vam passar un escrit que contenia el permís per utilitzar els espais de la nostra seu de la manera més còmoda.

Però no el van voler signar. Arribat el dia, van pujar a casa nostra, menyspreant el que els oferíem, i van muntar el "xiringuito" im-

sant la seva voluntat.

Ara es vol explicar que ADK no volia que es fes l'Aplec, que l'hem fet perillar. Bé doncs, volem que quedi molt clar que això no ha estat així. Ens hem sentit exclosos de l'Aplec, aquesta és la veritat!

Si la nostra intenció fos posar pals a les rodes... perquè formariem part d'una entitat sense ànim de lucre amb més de 500 socis simpatitzants en només un any?

Per acabar, volem agrair molt especialment la participació, suport i respecte de tots els caldens durant la diada, i aprofitem per convidar-los a pujar i gaudir d'aquest indret tal i com es mereix. Visca Sant Maurici!

ADK ampliarà aquesta informació a tothom que ho demani.

Telèfon: 972480222,

Correu-e: associacioadk@gmail.com.

CORAL CANTAIRE DE CALDES

XI Trobada de Cant Coral de Caldes de Malavella

A mig matí d'un diumenge 16 d'octubre serè i temperat, un xicot amb aire tintinesc, viu i eixerit, rebia els nostres convidats de luxe per a la trobada d'enguany, els integrants de l'Orfeó de Sabadell, que dirigeix Llorenç Castelló. Van decidir passar el dia a Caldes i vàrem demanar a en Sergi Mir que els fes una visita guiada per mostrar-los-hi les excel·lències del poble. L'altra agrupació participant, de Tossa de Mar, va arribar just ben dinat, a temps per provar les veus i assajar els cants comuns.

La Coral Tossenca fou la formació encarregada de trencar el gel. Formada per cantaires de totes les edats i dirigida per Fidel Aromir, ens va deleitar amb un parell

de sardanes, una delicada cançó xinesa que parla de l'oceà i un tema d'en Joan Manuel Serrat i un altre ben modern de R. Carpenter. Un repertori molt bonic que va satisfer al nombrós públic. A continuació i sense fer-se esperar, dispers per tota la nau, l'Orfeó de Sabadell va iniciar la seva cantada interpretant *l'Ave Maria Guarani*. La grandesa del tema feia que la gent anés girant el cap a dreta i esquerra, endavant i endarrera tot cercant les veus que sorgien d'arreu. Situats ja davant l'altar, van fer la resta del programa: Rossini, J.M. Serrat, un espiritual negre... Tot un plaer

d'escoltar.

Per la nostra banda, la coral de Caldes, amb en Marc Torres al piano, vam oferir una selecció del programa d'aquest estiu per Festa Major, tres conegudes cançons de l'altra banda de l'Atlàntic i *America* i *Tonight* de la pel·lícula *West Side Story*. Al final els cants comuns: en Fidel Aromir va dirigir *l'Ave Verum* de Mozart, en Llorenç Castelló la tradicional mallorquina *Ton Pare no té Nas* i *l'Assumpta, El Cant de la Senyera*.

CENTRE D'ESPLAI SANT ESTEVE

Els grans de l'esplai, de trobada de joves als Arcs de Santa Pau!

El cap de setmana del 19 i 20 de novembre, els Joves de l'Esplai Sant Esteve, acompanyats dels nostres monitors, hem anat a la casa de Colònies Els Arcs de Santa Pau per participar en la Trobada de Joves organitzada per la Coordinadora de Centres d'Esplai. Ens hem trobat amb joves d'altres esplais de la província de Girona, com els esplais de Sant Josep –Girona–, del Timbal de Tàlala, de Lloret de Mar i de Riudellots de la Selva.

Durant el matí de dissabte vam fer jocs de coneixença i havent dinat, vam realitzar un joc en grups on havíem de fer una sèrie de proves per aconseguir l'objectiu final: crear un centre d'esplai. Després de berenar tots els grups

es van desfer i cada esplai va preparar una actuació per la vetllada de la nit. Havíem de fer un anunci sobre el nostre esplai i vam decidir fer gags representant els problemes que es poden donar entre joves en un esplai. Davant aquestes adversitats, en Súper Jan, la icona del nostre esplai, havia de derrotar l'Anti Jan, demostrant que els bons valors són la base per educar. Representada la petita obra vam versionar la cançó "Oh Jennifer" dels Catarres, titulant-la "Oh Jan!". Finalment, per acabar la nit, vam ballar danses tots junts. L'endemà al matí, després

d'esmorzar, vam fer tallers ben diversos, com plàstica, cuina, beat-box o química recreativa. Havent dinat i netejada la casa arribava l'hora de marxar. Després dels comiats vam marxar en autobús cap a Caldes, passant primer per Riudellots i Tàlala.

Tot i ser una jornada plujosa vam gaudir molt amb els altres joves, passant el cap de setmana tots junts en un ambient molt divertit!

Els joves del CESE

XARXA DE DONES

El dia 25 de novembre es celebra el dia contra la violència de gènere. Aquest any a Caldes hem comptat amb l'exposició de l'Institut Català de la dona "Violència masclista en la parella: desmuntem mites?". Aquesta exposició proposa una revisió d'alguns mites associats a l'amor romàntic i a la violència masclista i, alhora, ofereix idees per a transformar-los i avançar, així, vers les relacions lliures d'aquesta violència.

Ens agradaria compartir amb tots vosaltres alguns dels fragments d'aquesta exposició:

"Sense tu no sóc res!"

Les princeses dels contes estaven molt enfadades pel paper que els havia tocat representar durant segles: Nenes passives esperant que els demanin matrimoni i els prenguin la vida. S'ha acabat, ha

començat un conte nou: hi havia una vegada unes dones que no estaven soles i unes perdis que volien ser felices..."

López, N. I Cameros, M (2009)

"La cenicienta que no quería comer perdices".

Les persones som completes per nosaltres mateixes i podem trobar amb qui caminar juntes, com per exemple, dues cireres. En cas que la branca es trenqui, seguirem sent cireres.

"En el fons no em vol fer mal!"

Potser, de tots els mites que envolten la violència de gènere, la creença que tots els homes són violents per naturalesa sigui la més estesa i la més perillosa ja que si s'accepta la violència com una cosa natural poc es farà per combatre-la."

Núria Varela A Cernuda, G. (2003)

"Paraula d'autora".

Sovint les persones violentes es justifiquen perquè passen un mal moment, tenen exàmens, molta feina o perquè no poden controlar els seus impulsos. Si acceptem aquesta justificació impedeix reconèixer el problema de la violència masclista, parlar-ne i afrontar-la.

"És que s'ho busca!"

Moltes persones que pateixen maltractaments consideren que el motiu és que deuen haver fet alguna cosa inconvenient. Se senten culpables i intenten canviar la seva actitud per no provocar cap situació violenta. Però s'ha de tenir en compte que en una relació abusiva, l'ús de la violència no depèn d'elles.

PARRÒQUIA

El 20 de novembre passat, dins el Mercat de diumenges, es va celebrar a Caldes de Malavella la 6a Fira d'Oportunitats. És una activitat promoguda per l'Ajuntament i amb la col·laboració de Càritas i la Xarxa de Dones.

En aquesta Fira hi pot assistir tothom qui està interessat a vendre, intercanviar o regalar objectes. El preu de la participació era voluntària i en forma d'un quilo/litre d'algun producte de primera necessitat per ser entregats a Càritas de Caldes per a les famílies necessitades.

Durant tota la fira, Càritas va tenir una parada on tothom podia contribuir deixant-hi les seves aportacions, ja fos en metàl·lic o en espècies. A continuació us detallem els resultats del total recollit a favor de Càritas, tant en espècies com en metàl·lic.

Volem aprofitar aquestes ratlles per fer un agraïment a tots per la col·laboració i generositat. Moltes gràcies!

Aliments i altres productes recollits:

Pasta, 40 kg; arròs, 34'5 kg; llet: 38 l; gra amb paquet, 19 kg; oli de gira-sol, 13 l; sucre, 13 kg; gra amb pot de vidre, 11 pots; oli d'oliva, 8 litres; farina, 6'5 kg; galetes, 21 paquets; sal, 4 Kg; préssec en al-

mívar, 3 pots; llet infantil, 3 litres; sucs, 3 litres; tomàquet sofregit 3 pots; sardines en conserva, 2 llau-nes; blat de moro en conserva, 2 pots; espàrrecs en conserva, 2 pots; bolets en conserva, 2 pots; cereals infantils, 1 paquet; cacau en pols, 1 pot; pebrots en conserva, 1 pot; olives, 1 pot; pa rallat, 1 paquet. Bolquers, 1 paquet.

Resultats de la guardiola de la Fira: 92'18€

COLLA GEGANTERA

L'escrit d'aquest trimestre va dedicat de nou als nostres capgrossos ja que aquest any celebren el seu 20è aniversari i per acabar l'any els hem dedicat un taller.

Doncs sí, un taller de capgrossos amb la temàtica "El Camp dels Ninots". Aquest taller va arrelar de mans del nostre president, l'Emili Marcos, a qui el cap sempre li dona voltes. I pensa que pensaràs... fins que d'un somni en fa realitat. Arran del programa de TV3 "Sota Terra", on parlaven sobre les troballes del Camp dels Ninots, en el qual van col·laborar els nostres gegants, molta gent del poble van mostrar els "ninots" que anys enrere van trobar i guarden com un tresor a casa seva.

L'Emili va pensar: i per què no

fem que aquestes pedres es facin "gegants"? I aquí ho tenim, la idea ja és real. El 18 de novembre passat va començar el taller amb una participació de 24 inscrits (4 d'ells de Breda). Durant cinc divendres han estat treballant per crear el que serà un "ninot". La professora és la Carmen Carriba, membre de la Colla Geganterera i la persona més creativa que hem vist mai. Amb ella col·laboren la Mar Aulet i la Melissa Oliva.

El taller s'acaba el dia 16 de desembre i el dissabte dia 17 a les 5 de la tarda i haurà una plantada a la plaça de l'Ajuntament Nou, amb una cercavila pels carrers del poble, fins arribar a la plaça de l'Església on hi haurà una xocolatada per a tothom.

El diumenge dia 18, dins de la Fira de Nadal, i haurà jornada de

portes obertes a la Casa dels Gegants perquè tothom pugui venir a veure els capgrossos del taller.

Volem agrair especialment a l'Assumpció Moreno i a en Josep Barnés de Can Gimferrer Nou, al veïnat de Baix, que ens hagin cedit temporalment la seva col·lecció de ninots que ens han servit de mostra per fer els capgrossos.

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE FRANCIAC

Diuen que no s'ha de morir mai per veure coses noves.

Just avui hem dit l'últim adéu a en Joan de Can Torras (l'hereu Torras). Tot un símbol a Franciac. No només perquè era l'home més gran del poble, sinó perquè juntament amb el seu germà Ramón, era una de les persones més coneixedores del nostre entorn. Quantes vegades hauré acudit a ells perquè m'expliquessin fets relacionats amb Franciac per escriure'ls en el llibret de la Festa Major?

Doncs ha estat precisament avui sortint del cementiri quan algú m'ha advertit de la presència del rellotge de sol del campanar de Franciac, una petita esclatxa de sol l'il·luminava en aquell moment. La meua sorpresa ha estat majúscula, perquè no sabia ni que existia. Val a dir al meu favor que

aquest rellotge no té les hores marcades... potser en les últimes reformes no el van tenir en compte.

Unes quantes persones més grans que sí que havien vist el rellotge, sabien interpretar-lo i el tenien en compte, han tornat enrere en el temps i han començat a recordar totes les festes que es feien en aquests indrets: el Roser, la Festa Major, la Minerva, la Festa d'Ànimes...

Bé, com que ara aquesta Associació ja ha fet els deures podrà continuar fent l'arrossada i la Festa Major- almenys això sí que ho continuarem – m'explico: el dia 13 de novembre vam aprovar els nous estatuts de l'Associació ja que la Generalitat obligava a modificar-los segons la Llei 24/2008 de 24 d'abril del Codi Civil de Catalunya. Una vegada apro-

vats, registrats i amb el certificat de l'acord podrem seguir demanant ajudes als estaments oficials per continuar mantenint les tradicions. I més ara que ja tenim adjudicada l'obra de la coberta de la pista poliesportiva. Caldrà treure-li rendiment, tot i que encara no s'ha construït ja s'ha començat a trobar-li activitats per fer-hi.

Acabaré aquest escrit amb un desig, que deixi de ploure! Feia més de 100 anys que no teníem un novembre tan plujós, tenim els camins veïnals molt malmesos i l'Ajuntament espera que s'acabin aquestes pluges per començar a arranjar-los. Quina pena que els anteriors consistoris, aprofitant l'abundància econòmica d'aquests últims 20 anys, no valoressin la necessitat d'asfaltar-los.

Cordialment,

Mercè Armengol Cullell,
membre de l'AAVV de Franciac.

CAL

El dissabte 8 d'octubre passat es va celebrar la sisena edició del Correllengua de Caldes. Va obrir l'acte, com sempre, l'arribada de la flama del Correllengua, que simbolitza les ganes de sobreviure del català malgrat els atacs que sofreix tan sovint. Després de la lectura del manifest, que aquest any havia escrit el cantautor Cesc Freixas es va fer una lectura d'un poema de Pere Oliver (Joan Quart), en homenatge a aquest escriptor sabadellenc i amb motiu dels vint-i-cinc anys de la seva mort. Tot seguit va arribar el torn de la xerrada d'Oriol Junqueras sota el títol "llengua, cultura i llibertat", en la qual va fer incís en alguns períodes de la història crucials en la persecució de la llengua catalana i va

acabar fent una reflexió sobre la necessitat d'aixecar-nos com a nació per tal de defensar els nostres drets lingüístics, culturals i econòmics. Després d'un petit aperitiu i d'acomiar-nos de l'Oriol Junqueras, vam fer la rifa d'una panera plena de productes relacionats amb la terra (llibres, cd, samarretes entre altres) i va tancar l'acte l'actuació de l'Eduard Canimas, que ens va deleitar amb les cançons del seu últim disc, "Sagrat cor".

En resum, entreteniment i reivindicació van ser de nou els ingredients del Correllengua, un esdeveniment que reivindica les ganes que tenim de viure com a poble malgrat tenir un Estat espanyol que ens va en contra sempre que pot des de fa segles.

AGRUPACIÓ SARDANISTES

Sobre els incidents de l'Aplec de Sant Maurici

Benvolguts socis i amics sardanistes,

Ens dirigim a vosaltres després de diverses notificacions del grup ADK, que actualment està instal·lat a la casa de Sant Maurici.

No sabem exactament quina és la seva pretensió, a banda de cridar l'atenció, criticant l'Agrupació de Sardanistes de Caldes de Malavella. Fins ara, nosaltres no hem tingut gairebé cap contacte amb ells, a excepció del primer any quan vam fer l'aplec de Sant Maurici dins la casa, tal i com fèiem abans que fos habitada.

L'Agrupació va sentir que ocupava l'espai d'unes persones que vivien allà i l'any següent l'Ajuntament ens va suggerir de muntar unes carpes a fora, cosa que vam acceptar.

Aquest any, tal i com ADK ha explicat reiteradament, vam ser cridats per l'Alcalde, Salvador Balliu, a una reunió amb l'Associació. La nostra

junta, sorpresa i expectant, hi va anar.

La gent d'ADK va posar-nos tres condicions:

1. Havíem de fer-nos socis de la seva Associació
2. Havíem de pagar 60€ per l'ús dels espais
3. Havíem d'utilitzar la casa, com fèiem abans que fos habitada.

Nosaltres vàrem dir-los:

1. Que l'Agrupació de Sardanistes no es faria sòcia de res ja que l'Agrupació no és nostra, sinó que nosaltres només som la junta escollida per gestionar-la.

2. Que l'Agrupació no pagarà per unes instal·lacions que fa 166 anys que el poble de Caldes fa servir gratuïtament. I més, tenint en compte que tenim el permís explícit del propietari de la finca per utilitzar-la el dia 22 de setembre, diada de Sant Maurici.

3. Que ens sentim còmodes a les

carpes. I, per tant, continuarem posant el bar i el menjador a les carpes si a l'Ajuntament li sembla bé.

Després d'això, els representants d'ADK es van aixecar i van abandonar la reunió.

L'Agrupació de Sardanistes de Caldes de Malavella no vol entrar en cap discussió amb cap entitat del poble; ans al contrari, mirem de col·laborar tant com podem amb la resta d'entitats. No obstant, tampoc consentirem que ens imposin cap condició per organitzar un Aplec que fem pel poble i per la sardana des de fa molt de temps.

Ens agradaria enterrar aquest tema d'una vegada per totes. Lamentablement, això no depèn de nosaltres. Mentrestant, us posem en antecedents d'un tema de llarg recorregut que desitjaríem poder oblidar ben aviat.

CLUB DE PATINATGE ARTÍSTIC

A punt d'acabar l'any i com a Club no podem estar més contents de la gran afluència d'inscripcions que han anat augmentant dia a dia des del setembre.

Actualment tenim 54 patinadores i patinadors i tenim una llista d'espera perquè no es poden atendre totes les demandes.

S'apropa la Marató.

El proper 18 de desembre, de 6 a 8 celebrem el nostre Festival de Nadal, on es podran veure exhi-

bicions de grups i individuals.

Part de la recaptació fruit del bar i del sorteig de paneres es destina a la Marató, que aquest any es centra en els trasplantaments.

Esperem la vostra presència perquè l'aportació sigui ben gran.

El 6 de novembre passat, la patinadora Paula Arana va passar la prova d'Iniciació B celebrada a la Jonquera. Felicitats!!!

El cap de setmana del 26 i 27 de novembre varen tenir lloc a Casà de La Selva les proves

d'Iniciació A. Dues patinadores del Club:

la Nora Pera i Laura Iglesias s'hi van presentar.

A l'hora de tancar la revista no us podem dir si les han passades. Esperem que hagin tingut molta sort.

I ja tenim Nadal aquí.

Des del Club ho celebrarem amb una festa al Casino organitzant un amic invisible i un ball per a totes les patinadores i patinadors.

CLUB DE GOLF CALDES DE MALAVELLA

Final del rànquing i interclubs infantils i juvenils de Catalunya 2011. Classificacions dels jugadors del Club

Categoria iniciació

15è, Pol Navarro; 22è, Roger Ribas; 32è, Pau Colomé; 43è, Daniel Treccagnoli; 60è, Lluís Panes; 98è, Sergi Husillos; 105è, Pau Sarrats.

Categoria benjamí iniciació

12è, Pol Navarro; 18è, Roger Ribas; 26è, Pau Colomé; 42è, Lluís Panes; 72è, Sergi Husillos; 75è, Pau Sarrats.

Categoria prebenjamí iniciació

13è, Daniel Treccagnoli

Categoria competició

66è, Joel Tibau; 73è, Marc Hernantes; 176ena, Martina Cubí; 226ena, Ariadna Vélez; 243ena, Cristina Taberner; 249ena, Cristina Husi-

llos.

Categoria cadet competició

41ena, Martina Cubí; 54ena, Cristina Taberner.

Categoria infantil competició

23è, Marc Hernantes; 82ena, Cristina Husillos.

Categoria aleví competició

11è, Joel Tibau; 64ena, Ariadna Vélez

Interclubs categoria supercompetició

Posició 18: Caldes de Malavella (Martina Cubí i Cristina Taberner)

Interclubs categoria competició

Posició 14: Caldes de Malavella (Marc Hernantes, Cristina Husillos, Joel Tibau i Ariadna Vélez.

Interclubs categoria iniciació

Posició 4: Caldes de Malavella

(Pol Navarro, Roger Ribas, Pau Colomé, Daniel Treccagnoli, Lluís Panes, Sergi Husillos i Pau Sarrats).

Cal destacar la baixada de hàndicap dels jugadors Marc Hernantes (de hcp 14,6 a hcp 13,4) i Joel Tibau (de hcp 16,6 a hcp 12,6) en el Campionat de Catalunya. Enhorabona, molt ben jugat!!!

També felicito a tots el participants que són molt macos i maques i ho han fet molt bé!!! Gràcies per la vostra paciència i entrega.

Us espero la propera temporada 2012. Us desitjo que tingueu unes bones festes de Nadal i un bon any nou.

JM Navarro

UNIÓ ESPORTIVA CALDES

En record d'Antoni Martínez

Aquest mes d'octubre passat, l'Antoni Martínez, que col·laborava amb la UE Caldes com a delegat de l'equip juvenil, ens va deixar a causa d'una aturada cardiorespiratòria en el transcurs d'un entrenament de l'equip que relitzava a les instal·lacions de Can Bernadí. Tota la UE Caldes i l'equip juvenil en particular, el trobarem a faltar. Pel que fa a la vessat esportiva, tenim tots els equips jugant regularment a les competicions on estan inscrits.

Aprofitarem aquestes ratlles per recordar-vos que, com cada any per les Festes nadalenques, es farà la tradicional Quina de la UE Caldes. Esperem comptar amb la

vostra col·laboració.

Finalment, com sempre, volem agrair a tots els patrocinadors i col·laboradors que fan possible la viabilitat del nostre club i recor-

dar-vos que a través del nostre web www.uecaldes.cat, trobareu totes les notícies, resultats de partits i altra informació relacionada amb el nostre club.

CLUB PATÍ CALDES

L'hoquei està de moda!

Ja fa un any que vam reestrenar el Pavelló Polivalent i gairebé no recordem com era entrenar en aquelles condicions. Però a vegades un ocellet amb patilles ens omple el cor de bonics records. Aquesta temporada, el Club s'ha proposat com a primer objectiu fomentar l'Escola de patí, ja que es considera que és punt de partida del Club. Totes els esforços que s'hi estan dedicant van donant el

seu fruit. Hem augmentant la participació i actualment tenim 34 inscrits entre les dues escoles de Caldes. Com a entrenador tenim l'Adrià Ciurana i com a monitora, la Carme Malagelada. Els dimecres gaudim del suport d'en Ramon Boixader. Aquests nens i nenes tenen la possibilitat d'assistir als entrenaments del pavelló del dijous. Creiem que és una bona oportunitat per conèixer de prop l'esport que han escollit.

Els nens de l'Escola d'Hoquei estan fent ja els seus primers partits amistosos. Els equips de Prebenjamí Iniciació, Prebenjamí i Benjamins estan en plena competició de la Lliga Territorial. Visiteu la nostra web www.clubpaticaldes.cat on podreu consultar el calendari dels partits i els resultats de les diferents categories.

Vine els dissabtes a animar el nostre Club, que també és el teu.

CLUB EXCURSIONISTA

Curses d'orientació a Caldes

Podem afirmar que el període del 2011 ha esdevingut pel Club Excursionista de Caldes l'any de l'orientació en lletres majúscules. Hem promogut quatre esdeveniments, alguns dels quals amb important repercussió exterior.

Els dies 7, 8 i 21 i 22 de maig vam fer unes jornades de coneixement de l'orientació amb explicacions teòriques i aplicació a la pràctica amb sortides.

El diumenge 5 de juny, en el marc de la diada de l'esport a Caldes, vam promoure i organitzar, juntament amb Club Grions i amb el suport de l'Ajuntament, la I Cursa Popular d'Orientació en el casc urbà del poble. Tots/es els/les participants van quedar molt contents per la iniciativa i amb

ganes de participar a l'edició del 2012.

El divendres 9 de setembre, i seguint amb aquesta dinàmica, vam organitzar, conjuntament amb l'espai Jove Ca la Romana, La I Cursa d'Orientació Nocturna, amb categoria per a joves, adults i famílies. Dos circuits que van portar als corredors i corredores pels carrers, fonts, boscos i places del centre i rodalies de la vila. També hem col·laborat en el Segon Triraid de l'Ardenya, prova multidisciplinària en el medi natural (orientació a peu, btt, escalada, tir amb arc,...) disputada el diumenge 9 d'octubre. Varem organitzar la primera secció que va consistir en un recorregut d'orientació pels indrets més emblemàtics del poble.

 Cursa d'orientació a Caldes, el 5 de juny.

 Triraid a Caldes, el 9 d'octubre.

CLUB VOLEI JOVES CALDES

Aquesta temporada, el nostre Club presenta 3 equips federats.

Un cadet i un juvenil que competeixen a segona catalana i un equip sènior que ho fa a la tercera catalana.

Aquest inici de temporada està sent molt positiu per tots els equips del Club.

Les noies estan treballant moltíssim per poder estar a la part alta

de cada una de les respectives lligues.

Cada equip té els seus objectius particulars i tots junts treballem amb l'objectiu comú de fer cada vegada més gran el Club.

Una de les nostres màximes aspiracions és poder continuar practicant el vòlei a Caldes i que els nens i nenes que ara estan aprenent a l'Escola Esportiva, puguin competir en el futur.

Aprofitem per recordar-vos que els nostres equips de vòlei juguen com a locals els dissabtes cada 15 dies al pavelló municipal a les 4, a les 6 i les 8.

L'entrada és gratuïta i nosaltres us hi estarem esperant amb moltes ganes i il·lusió. Podeu consultar tots els resultats i els horaris de partit al nostre blog.

www.cvjovescaldes.blogspot.com

AQUAE

L'Aquae ofereix espai a totes les entitats que ho desitgin. Si voleu parlar de les activitats que feu, heu fet o fareu, envieu-nos els text i fotos a aquae@caldesdemalavel·la.cat.

Gràcies per la vostra participació

El Biscuter i l'Avion Voisine

La mínima expressió de cotxe
Per als nascuts després dels anys 60, el nom de Biscuter pràcticament no els diu res. Va ser un cotxe o, millor dit, la mínima expressió de cotxe que es va fabricar a Barcelona i que va fer feliços a uns 10.000 compradors. Històricament, ens hem de situar després de la Guerra Mundial, moment en què la indústria de l'automòbil en el nostre continent estava arrasada, igual que els fabricants de components.

L'enginyer aeronàutic André Voisine va sorprendre amb models com l'Avion Voisine, un auto de grans dimensions, amb un motor de cilindrada pròpia de camions d'avui, de mecànica sofisticada que molts pocs mecànics gosaven remenar. El seu plat fort havia estat també el disseny d'avions. Doncs bé, Voisine va crear el Biscuter, un automòbil antítesi de tot el que havia fet. Tenia l'aspecte d'una sabatilla amb rodes, amb un petit motor de 197cc i una sola butaca en la qual cabien tres persones ben estretes i agafant-se entre sí. Era tan lleuger que, gràcies a la seva carrosseria d'alumini, una persona normal l'aixecava per darrera

per donar-li un tomb de 180° i enfilar-lo en sentit contrari. També gràcies a la lleugeresa aconseguia, amb un motor tan reduït, els 80 km/h., molt bona prestació en aquell temps.

Si anem al Museu Claret i l'observem en detall, es capta que darrera una cosa tan simple hi havia un gran dissenyador que va avaluar-ne tots els detalls. Al principi ni tan sols tenia llums intermitents i, menys encara, marxa enrere. S'engegava estirant una palanca que si la bugia no estava gaire bé podia ser un suplici. Mentre que a França no es va arribar a fabricar, aquí, a Barcelona, es va aconseguir una producció total de 10.000 unitats (algun llibre diu 35.000 però no ho crec). Els propietaris que havien accedit al somni de tenir un auto i a més nou, anaven vanitosos calant-se una gorra i quan es creuaven a la carretera es saludaven quasi militarment.

L'Avion Voisine

En el Museu d'automòbils ens trobarem un auto impressionant, grandios, amb un motor que té pràcticament la llargada del Biscuter; és l'Avion Voisine esmentat

abans que porta un motor sense vàlvules, substituïdes per camises lliscant entres elles i que... en fi, va ser una tècnica que sobre el paper era bona, molt més silenciosa que els motors clàssics però que, a la pràctica, ha estat arraconada... Però, sincerament, si podeu veure aquest auto us impressionarà de veritat. Jo, personalment, no puc evitar quedar-me com un badoc mirant-lo per tots costats. Té una carrosseria "deco" preciosa.

Després, la SEAT i la Renault es varen posar a produir els seus 600 i el 4/4 que varen treure'l del mercat.

De totes maneres, no podem oblidar aquest geni del disseny. Com a colofó de la història, el creador Voisine, quan va vendre els drets a una empresa de Barcelona presidida pel famós industrial i ex president del Barça, Antoni Marcet, André Voisine va venir conduït personalment un dels prototips directe des de París fins a Barcelona, sense descans i amb 77 anys a l'esquena.

I és que en el món de l'automòbil hi ha gent genial i apassionats molt apassionats...

Eduard Rodríguez Enrich

Sant Esteve

D'aquí a pocs dies celebrem el Nadal, ens reunim amb les famílies, amics, durant el dinar o la nit de Nadal i també el dia de Sant Esteve, festa d'e tradició catalana. Des de la secció Fem País, es vol donar a conèixer més a fons aquesta festivitat que sovint sembla desplaçada de protagonisme pel mateix Nadal, oblidant que Sant Esteve és una festivitat molt nostra.

El dia de Sant Esteve, és per molts el que segueix al dia de Nadal, tal i com consta a la Wikipedia. Aquesta és una greu observació ja que caldria donar-li més rellevància per sí sola com a festivitat que és. És el dia en què molts aprofiten per reunir-se amb part de família que no han vist durant els dies anteriors, o bé amb els amics.

Com no pot ser de cap altra manera, el dia gira a l'entorn del dinar i la sobretaula. Els catalans, seguint la nostra forma de ser, som estalviadors i d'aquí rau que el dinar de Sant Esteve sigui típic menjar canalons de primer plat. Canalons de carn, evidentment, sobrants del gran menjar del dia anterior, el de Nadal.

Seguint la tradició del dia de Sant Esteve, molts som els que, any rere any, ens hem hagut d'enfilat a una de les cadires presidencial de taula i recitar, amb més o menys vergonya, el poema que ens havien ensenyat a l'escola. Tant si surt bé com si no surt del tot, la nena o el nen que el reciten, es passegen per la taula, recollint dels familiars una "propina" o una recompensa econòmica per l'habilitat que ha tingut per recitar el poema.

El sant que dóna lloc al nom de la festivitat, Sant Esteve, va ser el primer màrtir, un dels set diaques de la primera comunitat cristiana

de Jerusalem. En el seu martiri, va morir lapidat.

En el cas de Caldes, a més, val a dir que Sant Esteve és el patró de l'Església Parroquial, per la qual cosa, el motiu de la celebració pels creients és més gran encara. És una festivitat que també és celebrada a altres indrets dels Països Catalans. El fil conductor continua sent el dinar però d'una altra forma. Per exemple, al País Valencià, tenen per tradició que la família es desplaci a la part de la família del pare per celebrar la festivitat de Nadal. A les Illes Balears, el dia de Sant Esteve és anomenat com a "segon dia de Nadal", de la mateixa manera que es denomina al País Valencià.

Algunes dites que fan referència al dia de Sant Esteve són:

"Per Nadal i Sant Esteve, cadascú a casa seva" i "Per Santa Caterina ven la gallina; per Sant Esteve, que torni a ésser teva".

Així que, de cara a les pròximes festivitats nadalenques, animem a seguir totes les nostres tradicions, a no deixar-nos perdre la identitat. Si coneixem persones d'arreu d'Europa o del món, amics o bé familiars, coneguts que fa temps que no veiem i que poden venir a casa a dinar, què millor que preparar un bon plat de canelons, pollastre farcit de segon, i unes bones neules de postres?

Networking

El networking és una disciplina estratègica per crear una xarxa de contactes professionals. Es tracta de disposar d'una xarxa de contactes treballada i potenciada, creant una relació de confiança que afavoreixi les relacions de negocis. Per tant, es requereix temps, esforç, dedicació però sobretot s'ha de correspondre, ser honest, transmetre que podem aportar i complir els compromisos adoptats. Si bé la credibilitat és el pilar de tota relació de negocis, en networking assoleix un paper determinant. La clau del networking és aconseguir establir relacions que siguin profitoses per a totes les parts.

Hi ha plataformes de networking que utilitzen les noves tecnologies, com internet, però no és un requerit imprescindible. Hi ha altres associacions que fan trobades periòdiques per relacionar i donar a conèixer els seus membres dins i fora de la comunitat, afavorint d'aquesta manera els negocis. Per exemple, si anem en nom d'una

associació a parlar amb un alt càrrec polític, tindrem més oportunitats de fer negocis o exposar les nostres idees, preocupacions o inquietuds, tant a títol personal com sectorial.

La teoria dels 6 graus

Existeix la teoria dels 6 graus, per la qual podem contactar amb qualsevol persona a través de 6 graus o nivells de contactes. Segons aquesta teoria, tots estem interrelacionats. Hi ha persones que funcionen com a connectors i que, directa o indirectament, aconseguen tenir contacte amb un gran nombre de persones.

Hi ha associacions de networking específiques per sectors, com ara Tertúlia Digital, adreçada a les noves tecnologies, o exclusives per aquells amb poder de decisió a les empreses, com ACEDE (Associació Catalana d'Executius, Directius i Empresaris). N'hi ha d'altres obertes a qualsevol que tingui interès en fer negocis, ja sigui com a empresari, directiu, executiu o senzillament a títol personal per aconseguir oportunitats laborals, com 6graus.net, Xing, Barcelona Breakfast, LinkedIn... i també es fan trobades esporàdiques organitzades per entitats per donar a conèixer el networking, com ara les que organitza la UOC a nivell territorial. En el cas de Girona se n'encarrega la Comissió de Seu de Salt.

Saber què oferim i

què volem i participar activament. El primer que hem de tenir preparat per entrar en una associació de networking és saber com ens presentarem (si és a títol personal o d'una empresa), què podem oferir i què demanem. És molt important entrar amb una predisposició a participar, comunicar i donar resposta a qualsevol altre membre i complir les expectatives d'allò que hem ofert. Resulta imprescindible tenir targetes de visita i en cas de ser xarxes virtuals, pujar la fotografia i tenir un perfil actualitzat i detallat. A partir d'aquest punt, cal organitzar els contactes, respondre ràpidament a qualsevol sol·licitud, saber presentar el que som, fem i volem en 2 minuts, perquè la gent ens conegui, ser participatiu, comunicador i responsable per aconseguir reputació i ser una referència en el nostre àmbit dins l'associació.

És important tenir clar que l'objectiu de les xarxes de networking és l'activitat professional i, per tant, en les nostres presentacions, no comentarem aficions, esports, idees polítiques, religioses, sinó que ens centrarem en definir la nostra activitat professional, les nostres capacitats, formació, clients i fets que ens defineixen i diferencien de la competència. El tracte amb la resta d'associats també s'ha de centrar el màxim possible en un àmbit de negocis. L'aplicació de networking a internet ha fet desenvolupar les anomenades xarxes socials, com twitter, facebook, que en aquest cas van adreçades a fer amistats i compartir idees i experiències.

Oscar Planes i Rovira,
Enginyer Tècnic en
Informàtica de Gestió

VIDA SOCIAL

Hi havia una vegada una colla de “quarantons” de Caldes molt engrescats a celebrar la festa dels seus 40 anys; va ser un èxit. En complir els 50, vàrem tornar a retrobar-nos fent un sopar i gresca. Ara, en arribar als 55 anys ho hem celebrat al Balneari Prats. Tot sopant, fent petar la xerrada i fent bromes, vam decidir preparar la festa dels seixanta.

Qui ho diria, ja han passat 15 anys des de la primera trobada! Ja estem esperant per celebrar el seixantè aniversari. Qui vulgui aportar projectes o idees fresques i divertides, endavant! Fins aviat

EL TEMPS

JOSEP BARNES I FREIXAS - Can Gimferrer Nou Caldes de Malavella

Setembre

DIA	TEMP.MAX.	TEMP.MIN.	PLUJA
1	31,7	17,3	
2	34	18,9	
3	30,9	18,7	
4	28,3	19,1	1
5	29,6	16,3	
6	27,2	13,9	
7	29,8	13,1	
8	30,7	14,4	
9	30,9	15,2	
10	31,6	15,4	
11	31,2	16,2	
12	31	16,2	
13	31,4	15,5	
14	32,7	14,7	
15	30,3	14,9	
16	30,9	15,8	
17	30,4	14,6	
18	23,1	13,3	22
19	24,8	6,7	
20	26,4	9,2	
21	27,8	10,3	
22	28,3	12,4	
23	27,6	11,9	
24	24,4	17,6	14
25	27,9	12	
26	29,4	10,8	
27	30,7	10,4	
28	30,9	9,5	
29	28,1	8,8	
30	29,2	9	
MITJA	MITJA	TOTAL	
29,37	13,74	37	

Octubre

DIA	TEMP.MAX	TEMP.MIN.	PLUJA
1	29,6	8,6	
2	28,6	6,5	
3	30,9	7,9	
4	31,7	7,5	
5	30,4	7,8	
6	27,2	9,3	
7	23	14,5	
8	22,9	6,8	
9	27	4,5	
10	32,1	8,5	
11	32,9	8,2	
12	33,2	7	
13	28	7,1	
14	26,8	12,3	
15	23,4	6,2	
16	24,7	7,1	
17	25,1	6,2	
18	26	8,2	
19	24,9	7,1	
20	21,1	8,6	10
21	19,1	1,4	
22	23	10,1	
23	23,1	6,6	1,5
24	22,4	11,3	22
25	21,8	12	23
26	21,4	1,9	
27	21,4	10,1	39
28	18,5	14,2	50
29	19,4	13,8	1
30	23,2	9,5	
31	22,5	8,6	
MITJA	MITJA	TOTAL	
25,33	8,37	146,5	

Novembre

DIA	TEMP.MAX	TEMP.MIN.	PLUJA
1	23,6	11,9	
2	23,8	12,9	
3	22,2	17,5	1,5
4	20	14,9	44
5	17	13,4	14
6	15,8	13,3	48
7	20,9	10	
8	20,9	8	
9	21,8	7,7	
10	22,3	6,8	
11	21,4	8,5	
12	22,6	12,4	
13	16,5	12,7	13
14	16,3	12,5	1
15	15,6	11,3	49
16	15,3	13,8	21
17	16	11	2
18	19,9	8	
19	18,7	5,1	0,5
20	18,5	12,7	32,5
21	18,5	12,7	44
22	15,8	13,9	9
23	22	8,5	
24	21	3	
25	20,4	2,1	
26	19,3	1,1	
27	18,3	0,7	
28	15,3	4,1	
29	20,1	9	
30	19,1	2,1	
MITJA	MITJA	TOTAL	
19,30	9,39	279,5	

Pluja acumulada l'any 2011: 911 l/m2

Pluja acumulada entre el 20 d'octubre i el 22 de novembre de 2011: 426 l/m2

Pluja acumulada l'octubre de 1987: 553 l/m2

CONSELLS VETERINARIS

CÀNCER

Ara que hem aconseguit augmentar l'esperança de vida de les mascotes gràcies als avenços en medicina, ens trobem amb gran nombre de pacients geriàtrics, d'entre els quals el càncer és relativament freqüent. Un animal pot tenir càncer a qualsevol edat però és més freqüent en geriàtrics perquè les seves cèl·lules han tingut més temps per alterar-se genèticament i, a més, les defenses perden eficàcia.

Sabem que espanta sentir la paraula càncer, i més quan ho pateix el vostre animal. Tot i així cal saber que cada vegada hi ha nous tractaments i que en molts casos s'aconsegueix curar la mascota.

Fins i tot es diu que és millor que diagnostiquin un càncer que un problema crònic de ronyons, perquè aquests últims no es poden trasplantar i no hi ha possibilitat de cura.

Anem a entendre conceptes:

Càncer: malaltia crònica causada per una neoplàsia maligna. El nom prové de cranc perquè al microscopi les cèl·lules dolentes semblaven les potes d'un cranc envoltant les cèl·lules sanes.

Neoplàsia: és una nova formació de teixit. La neoplàsia pot ser benigna o maligna (càncer), depenent de les característiques de les seves cèl·lules.

Tumor: és el nom que rep qualsevol massa o bony, ja sigui d'origen neoplàsic o no. O sigui que un tumor pot ser un càncer però també un abcès de pus o una inflamació per picada d'insecte.

Metàstasi: capacitat que tenen les neoplàsies d'escampar-se a altres òrgans, formant noves neoplàsies.

L'origen:

Tot i que no es coneixen totes les causes, se sap que existeixen determinades toxines, virus i hormones que augmenten les possibilitats de patir certes neoplàsies. A més els estudis i l'experiència clínica indiquen que moltes depenen de la genètica, l'edat, el gènere, una mala dieta o l'exposició a substàncies químiques (fum o tabac).

Per exemple, els gossos i gats de capa blanca són molt més susceptibles a patir certs tipus de càncers de pell. Alguns virus com el de la leucèmia felina pot predisposar a certs linfomes. Les neoplàsies de l'aparell genital o els tumors de mama són més freqüents en femelles no esterilitzades. També passa el mateix en mascles no esterilitzats, que tenen més predisposició per neoplàsies genitals, prostàtiques o perianals.

Com el tractem?

Avui en dia existeixen diversos tractaments per combatre el càncer. Convé identificar el tipus de neoplàsia que pateix el pacient a través de mètodes diagnòstics o proves (biòpsies, citologies, anàlisis de sang), per plantejar el tractament més adequat en cada cas.

Teràpia quirúrgica

Consisteix en l'extirpació de la neoplàsia o dels teixits afectats. Moltes vegades és curativa.

Teràpia clínica

La quimioteràpia és una medicació que mata les cèl·lules en multiplicació, majoritàriament les cancerígenes.

La radioteràpia consisteix en irradiar neoplàsies localitzades que no es poden eliminar completament per cirurgia.

Heu de saber que en medicina veterinària el que s'intenta és, en primer lloc, curar o allargar la vida, però sobretot, preservar la qualitat de vida de l'animal. Per això la quimioteràpia que s'utilitza és més suau i no té tants efectes secundaris com la que s'utilitza en humans.

Està clar que com més aviat diagnostiquem el càncer abans podrà ser tractada la nostra mascota i tindrà més possibilitats de curar-se. Per això és molt important que tingueu en compte qualsevol signe d'anormalitat: pèrdua de gana, vòmits amb sang, pèrdua de pes, femta negra, distensió abdominal...

I recordeu que el càncer es pot curar!

 Colin Hughes

TERÀPIES NATURALS

Cuida el teu estat d'ànim a l'hivern!

L'arribada del fred i els dies curts canvien les nostres necessitats nutritives i ens afecta les anímiques. L'escassetat de llum pot provocar sensació d'abatiment. El millor mètode per remuntar l'ànim de la «depressió hivernal» és augmentar l'exposició solar. La disminució de la intensitat de la llum fa que la glàndula pineal no interrompi la producció de l'hormona melatonina, responsable de la somnolència. Quan la intensitat de la llum ambiental és baixa, a la glàndula pineal li costa adonar-se que és de dia i ens talla la producció de

melatonina; llavors sovint sentim dir la frase que “el temps no acompanya”.

Les dones en són les més afectades. Està descrit un Trastorn Afectiu Estacional (TAE), entre els 20 i els 30 anys d'edat, encara que són molts els casos que s'inicien durant la infància. Els primers símptomes apareixen amb el canvi d'horari i desapareixen a la primavera. El símptomes més freqüents són: ganes excessives de dormir amb son interromput i aixecant-se cansat, falta d'energia durant tot el dia, desig de menjar dolços i hidrats de carboni i guany de pes.

Algunes persones poden presen-

tar a més: ànim depressiu, irritabilitat, ansietat, pèrdua de libido, falta d'autoestima, abús de cafè, mals de cap, musculars i articulars, restrenyiment o diarrea, palpitations i, en alguns casos, eufòria i hiperactivitat. El trastorn pot ser lleu o greu, fins al punt que dificulti desenvolupar una vida normal. Una alimentació intel·ligent pot ser de gran ajuda: varietat de fruites i verdures, vitamines, minerals i compostos antioxidants, com taronja (vitamina C i àcid fòlic) recomanada per mantenir les defenses actives. O seguir una dieta depurativa que permet a l'organisme lliurar-se dels excessos de toxines i posar una mica d'ordre tant físic com mental. La depuració és un procés natural que el cos porta a terme de forma permanent per eliminar substàncies no desitjades.

Els efectes d'una cura depurativa es noten físicament, però també mentalment i espiritualment:

- Permet descansar els òrgans digestius.
- Millora la pell.
- Exerceix un efecte regulador i revitalitzant de totes les funcions vitals.
- Promou una mobilització òptima de l'energia.
- Es guanya claredat mental.
- La percepció del temps varia i es guanya tranquil·litat i assossec.
- En controlar el menjar, dóna seguretat i reforça l'autoestima.

Una bona alimentació junt amb l'activitat física farà que el nostre estat d'ànim millori. Quan ens cuidem ens sentim millor amb nosaltres i amb els altres.

DIETÈTICA DE CALDES

 Sanja Gjenero

Com triar un bon aïllament a les finestres

L'aïllament de les finestres ve donat per dos factors: el vidre i els perfils:

El vidre

Hi ha vidre senzill i vidre doble amb càmera aïllant i dintre de les càmeres tenim diferents gruixos i tipus de vidre. Quant més ampla és la càmera, més aïllament tèrmic té. Per aconseguir un bon aïllament acústic, necessitem dos vidres de diferent gruix.

També existeixen els vidres tècnics més específics per aconseguir un millor aïllament tèrmic, vidre amb control solar, vidres amb un millor aïllament acústic (Silence) per la composició especial contra l'entrada del soroll i vidres d'una gran seguretat (PS9) ja que, pel seu gruix (9mm) té unes prestacions superiors a vidres més gruixuts i pesats.

Els perfils

La fusta és un bon aïllant però requereix un manteniment molt acurat i els sistemes de tancament no són hermètics.

El PVC té un bon aïllament però pesa molt i sempre crea dubtes sobre la seva toxicitat.

L'alumini amb Trencament Tèrmic aconseguix un bon aïllament i no té manteniment alhora que és un material gens pesat.

Per què és tant important que una finestra no pesi? Una finestra que pesa molt fa que els seus mecanismes pateixin molt i escurcen així la seva vida útil.

Conèixer el poder aïllant o coeficient UW

Per mesurar el poder aïllant d'una finestra fem servir el coeficient UW. Segons els perfils i els vidres, la pèrdua tèrmica varia: un UW més baix equival a una finestra més aïllant.

Dos factors a tenir en compte: el solar i la transmissió lluminosa

A l'hivern, un vidre ha d'impedir que la calor de la llar s'escapi a l'exterior però ha de deixar entrar l'escalfor del sol a fi que la casa gaudeixi d'una aportació de calor gratuïta. Aquesta capacitat de deixar penetrar la radiació solar es mesura amb el factor solar SW. El factor de transmissió lluminosa mesura la capacitat d'un vidre per fer entrar la llum natural dins de casa (tots dos es mesuren de 0 a 1).

Respecte del factor solar i la transmissió lluminosa, s'ha de trobar l'equilibri entre aquestes dues característiques fonamentals per tal que no es perdi el seu poder aïllant i mantingui una bona transmissió lluminosa.

La condensació a les finestres

És un problema que sovint apareix quan es canvien les finestres; la gent creu que és un problema de la finestra però, en realitat, la condensació és un problema d'excés d'humitat dintre de la nostra llar o dintre d'una habitació en concret. El fet que la finestra (o els vidres) "plorin" només és el senyal que hi ha aquesta humitat (parlem d'humitat relativa de l'aire):

150% d'humitat relativa de l'aire = ambient massa sec
250% a 75% d'humitat relativa de l'aire = ambient de confort
de 3 a 75% d'humitat relativa de l'aire = ambient massa humit

Una humitat excessiva pot portar diversos problemes per a la salut de les persones. Així, es pot crear el típic fong negre que apareix a les parets (principalment a les habitacions que donen al nord i les més humides, com cambres de bany, dormitoris...) i també al lèrgies.

Efectivament, mitjançant la qualitat de la finestra hi haurà una condensació major o menor, cosa que causarà menys molèsties però si hi ha massa humitat, és fonamental eliminar-la.

DALMALUM

CONSELLS PRÀCTICS

Les taques d'òxid

L'òxid és una taca realment difícil de treure. Però fins i tot les taques més difícils tenen la seva salvació. Tot és qüestió de seguir els consells casolans dels professionals i, en cas que fallin, és molt important no insistir massa i portar la peça el més aviat possible a la tintoreria. De vegades, per intentar-ho de diverses maneres a casa, sense voler, impregnem més la taca a la tela.

Per taques d'òxid, recomanem posar-hi a sobre gotetes de llimona i posar la peça al sol... Convé afegir de tant en tant més i més gotetes de llimona i mica en mica veurem com va disminuint la taca. És molt important no posar-li cap producte a aquest tipus de taques. Després, rentem la roba com ho fem habitualment.

Tot i que, evidentment, l'efectivitat d'aquest remei casolà també depèn del tipus de teixit. Per exemple, és molt efectiu en peces de cotó. En canvi, davant teixits com polièster o acetat no en tindrem prou i haurem de posar-lo a les mans dels professionals si no volem espavillar la roba.

TINTORERIA MERCADER

© Margarit Ralev, www.ralev.com

Les mans i els peus

Les nostres mans i peus necessiten moltes atencions ja que són les parts del cos que estan sotmeses a més agressions externes.

En el cas de les mans, per l'aigua, el vent, el sol, els detergents i altres productes més perjudicials per la pell i ungles... I en el cas dels peus, pel fet d'estar moltes hores dret/a aguantant el pes de tot el cos, el calçat...

Els tractaments específics responen a la necessitat de l'era moderna i són un bon recurs per mantenir mans i peus en perfecte estat. Tractaments com la hidratació de mans i peus, manicura, pedicura, són ja essencials...

Les ungles es poden portar llargues o curtes, pintades o no, decorades o només amb brillantor. Una nova tendència és l'esmalt d'ungles permanent. És un nou sistema que permet lluir color i/o brillantor sobre l'ungla natural quasi 2 setmanes. També es pot fer sobre ungles acríliques o gel i, si es vol, s'elimina fàcilment.

ESTÈTICA FAIS

© Alex_Bramwell

© photl

Rentar i a punt!

Ens rentem bé el cabell? No... El més important i primer que hem de fer en rentar-nos el cabell és mullar-lo bé amb aigua tèbia.

Si es fa servir l'aigua freda, els actius dels productes que utilitzarem no penetraran suficientment al cabell. I si es fa servir l'aigua massa calenta afavorirem la segregació del greix i es danya la cutícula del cabell fent que caigui abans el cabell.

La quantitat del xampú i resta de productes que farem servir dependrà de la quantitat de cabell que tenim i de la qualitat dels propis productes. Normalment, tenen una concentració molt més adient els professionals, de venda en perruqueries, que els comercials.

És molt important triar productes específicament elaborats per al tipus de cabell que es té. Respecte a la quantitat de vegades que s'ha de rentar, dependrà, principalment, del llarg del cabell que tingui cadascú. Els cabells curts s'embruten abans que els llargs, on el greix natural del cuir cabellut triga més temps en arribar a les puntes.

A la nostra perruqueria us assessorarem per millorar la salut del vostre cabell.

**PERRUQUERIA NOVA
IMATGE CALDES**

Els llegums i fruits secs

Una bona alimentació ha de ser completa, equilibrada, suficient, variada, i adient per cadascú. Per això no hem d'oblidar la ingesta de llegums i de fruits secs.

El nostre país té una llarga tradició i gran qualitat de llegums, com la mongeta de ganxet amb denominació d'origen, els fesols de Santa Pau o el pèsol de Llavaneres, entre d'altres. Així com les nous del Pla de l'estany, els festucs de Lleida, l'ametlla de les terres de Ponent o l'avellana del Camp de Tarragona i de La Selva.

Els llegums secs (llenties, cigrons, mongetes blanques...) i els frescos (pèsols, faves...), ens aporten una gran quantitat de proteïnes d'origen vegetal i poquíssims greixos. També són rics en hidrants de carboni, ferro, calci i fibra.

Els fruits secs estan sempre presents a la dieta mediterrània. Pinyons, ametlles, avellanes, festucs, nous, etc. contenen proteïnes d'origen vegetal, hidrants de carboni (energia), són rics en fibres, ferro, zinc, coure, fòsfor, i vitamines E (antioxidant) i àcids grassos que ens ajuden a prevenir malalties cardiovasculars...

La ingesta de llegums ha de ser d'un grapatet diari, o bé de 2 a 4 racions setmanals i de fruits secs, de 3 a 7 porcions setmanals.

TRINI FRUIT I VERD

 Karen Andrews

No t'esquitxis més!

Que bona és la truita de carabassó!

Llàstima que cada vegada que la fem ens esquitxem amb l'aigua que deixa anar aquesta deliciosa i saludable verdura i, a més, és un inconvenient que es desfaci per la manca de consistència que té. Tot i barrejada amb l'ou batut, al posar-la a la paella per cuinar-la és trenca i queda amb un aspecte poc agradable per la vista. El que fa molta gent perquè això no passi és afegir-hi patata per lligar millor la truita.

Per evitar aquests inconvenients, el Talleret de cuina proposa que abans de fer la truita deixem el carabassó cuit en un escorredor un parell d'horetes fins que deixi anar tota l'aigua que porta. Així podrem fer la truita sense esquitxar-nos i, a més, quedarà amb molta més consistència i li donarà una bona presència sense necessitat de posar-li la patata que disminueix el gust propi del carabassó.

EL TALLERET DE CUINA

Les aftes bucal

Les aftes bucal són unes lesions "blanquines" que apareixen en la mucosa bucal i es caracteritzen per durar aproximadament una setmana i ser molt doloroses. Les causes que les provoquen són molt diverses: immunològiques (baixada de defenses), infeccions de bacteries o virus, algun dèficit nutricional, canvis hormonals, malalties digestives o després d'un traumatisme (per exemple, un cop amb el raspall dental), alguns aliments en persones predisposades (gluten, diversos cereals, soja) o fruites irritants (maduixa, kiwi, pinya) i d'altres.

El tractament es basa sobretot en calmar l'intens dolor i a ajudar a cicatritzar la mucosa. Actualment existeixen diferents tractaments (molt de moda), els basats en acidífico hialuronic, d'alt pes molecular, en forma de gels, esprais o col·lutoris comercialitzats per a tal fi. Amb ells es promouen els mecanismes de cicatrització, es regulen els processos inflamatoris i realitzen una funció de barrera.

DENTAL CLIDE

Si des del vostre comerç o a títol personal creieu que podeu parlar de temes d'interès general o donar consells pràctics, contacteu amb nosaltres a aquae@caldesdemalavella.cat. L'Aquae el fem entre tots!

iAQUAE

EXCURSIONS

RUTA DE LES ERMITES

Segon tram: Del creuament de la via del tren, a prop de Sant Andreu Salou fins a Can Matetas.

Ressenya: Pere Serrats

Mapa: David del Rio

Fotos: Albert Torrent

Col·laboració: Club Excursionista de Caldes

Longitud: 18,35km

Durada aproximada a peu: La volta circular per fer aquest tram, sortint i tornant a Caldes, és llarga i el temps estimat és de 4h:30'

Bici: Excursió apta per fer-la en bici. Hi ha zones que poden estar enfangades o embassades i d'altres amb desnivell i camins amb cert mal estat.

Atractius: Aquest tram creua en diferents ocasions les rieres Benaula i Santa Maria, entre altres recs i torrents. Passa per Sant Andreu Salou i la bassa de l'Orri. Permet contemplar vegetació diversa (roures, alzines, suros, bosc de ribera, amb el sotabosc corresponent), així com camps de conreu amb paisatges més oberts que ens permeten contemplar el Montseny, el Pirineu i l'Ardenya- Cadiretes.

COSES A DUR:

Aigua, menjar, impermeable o parai-gües, roba d'abric per si de cas (mai no sobra) i mòbil per si hi ha algun imprevist.

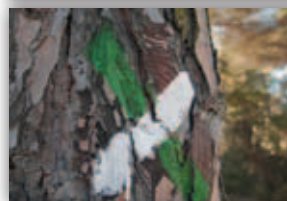
LES MARQUES:

El tram que ressenyem segueix la senyalització de la ruta de la Via Augusta fins a la cruïlla per travessar la via del tren i anar cap a Sant Andreu. (marques blaves i grogues). A partir d'aquí, veurem les marques de la ruta de les ermites (blanques i grogues) fins que, en l'últim tram enllacem amb la ruta de la Riera de Santa Maria.

- Estigueu al cas del camí que seguiu. En cas de trobar una cruïlla o dos camins, fixeu-vos en quin està senyalitzat amb la marca que us interessa.
- Si deixeu de veure marques durant cinc o deu minuts, reculeu fins que refeu el camí. Segurament que us heu equivocat.

Senyalització de la ruta de les Ermites

Senyalització de camí incorrecte de la ruta de la riera de Santa Maria

Senyalització de la ruta de la Via Augusta

CONSELLS:

- Aviseu a coneguts sobre la zona on aneu i mireu d'anar acompanyats.
- Aneu sempre amb temps de sobrees per si surten imprevistos
- Aneu per l'esquerra dels camins. Així veureu venir els vehicles per davant.
- Respecteu l'entorn i deixeu els llocs per on passeu igual o millor de com els heu trobat.
- Si sou discrets, serà més fàcil d'observar animals.

DESCRIPCIÓ

0:00' Sortim des de la plaça de l'antic Ajuntament, on hi ha la Biblioteca, per anar a trobar el punt on varem deixar la ruta, el creuament de la via del tren.

De la plaça creuarem la carretera que travessa el poble i seguim pel carrer Girona (foto 1), al final del carrer trobem una bifurcació i seguim a la dreta. La carretera ens porta sense desviar-nos fins a l'urbanització Can Solà Gros. Seguim sempre en el mateix sentit, pel c/ camí antic de Girona, i al final de les cases deixem l'asfalt per passar a la terra on

s'inicia el bosc. Seguirem per la pista sense prendre cap desviació fins que ens trobem un pont que travessa la via del tren.

0:35' Passem el pont i la pista ens gira a la dreta mantenint el mateix sentit que portàvem abans, paral·lel a la via.

0:50' Ens trobem el pal amb el cartell indicador Riudellots-Caldes (foto 2). Des d'aquí veiem el pas de la via que hem de creuar. Atenció! màxima prudència quan tenim poca visibilitat, fosc o boira.

Passades les vies podem veure l'església de St. Andreu a l'est, per on

passarem. Baixem del talús del tren i continuem en el mateix sentit uns 300m entre camps fins trobar el gual per travessar la riera Benaula (0:55'), no hi ha pont ni passallís de ciment, per tant en època de pluges continuades podem tenir dificultat per travessar-la. (foto 3)

Un cop passada, continuarem en el mateix sentit vora un camp, 350m més endavant trobem una pista que ens gira a la dreta però continuem seguint la mateixa direcció, al cap de poc amb pujada per trobar les primeres cases i més endavant el centre de Sant Andreu Salou.

1h:00' Estem a la carretera que travessa el nucli, girem a la dreta, direcció sud (foto 4), i comencem a caminar per l'esquerra de la carretera, amb compte perquè no tenim marge, passem pel cantó del cementiri i seguim aquesta via durant 2km.

1h:25' Trobem la carretera que va de Caldes a Cassà (foto 5) i la travessem per continuar per una pista que ens queda davant. Caminem per la pista sense desvair-nos. A la dreta

tenim un camp i 500 m després entrem a bosc. Seguirem el camí guiant-nos per les marques blanques i grogues de la ruta.

1h:40' La pista es divideix. Un brancal gira a l'esquerra tot baixant. Agafem el de la dreta que es manté planer en al mateixa direcció que portem. (foto 6)

1h:55' Trobem, un punt on surten tres pistes, agafem la del mig (foto 7)

2h:00 trobem un cartell indicador de la ruta de les ermites i la ruta de la Benaula, -marques blanques i verdes- si agaféssim aquesta segona opció podríem tornar a Caldes en una hora. Seguim direcció ruta de les ermites i a uns 20m agafem un trencant a la dreta amb fort descens (foto 8) que ens portarà fins un fondal en els límits de la depressió del Clot de l'infern. En aquest indret habitualment hi tenim una gran bassa o en les èpoques més seques una zona de fang (foto 9). Ignorem una pista que ens surt a l'esquerra iniciant l'ascens per la pista i a uns 200m sortim del bosc.

2:05 Una mica mes endavant trobem una pista que a l'esquerra va fins a

Can Gelabertó, casa de pagès que ens queda a pocs metres. Agafarem la pista de la dreta que ens porta a la carretera de Caldes a Llagostera. (foto 10)

2h:15 Un cop davant l'asfalt ens fixarem que a la nostra dreta tenim un pal groc que assenyalava la conducció del gas (foto 11). Agafarem doncs, a la dreta, el camí fet al cim de la conducció del gas i que va paral·lel a la carretera durant uns 150m fins arribar a un camp. A la nostra dreta, a l'altra cantó de la carretera veiem una entrada del vial amb cartells indicadors de "Can Matetes" i "Mas Orri" (foto 12). Travessarem la carretera vigilant bé el pas dels cotxes i anirem cap aquesta entrada de carretera que al cap de pocs metres es converteix en pista de terra ben ampla. Al cap de 5 minuts d'haver travessat la carretera tornem a trobar la riera Benaula. (foto 13)

Travessem la riera, aquest cop per un passallís de ciment, podem tenir di-

de xiprers que fa límit dels terrenys de Cal Punxó. Iniciem el descens fins creuar una riera i tornem a pujar fins desembocar en una pista que té sentit perpendicular al nostre. (Foto 17)

ficultats en època de pluges. Seguim endavant entre camps, fem un revolt a l'esquerra i més endavant ens trobem una pista que travessa la que seguim (2h:15'). (foto 14) Continuem endavant per una pujada que passa pel cantó de la bassa de Ca l'Orri (a la nostra esquerra) (foto 15)

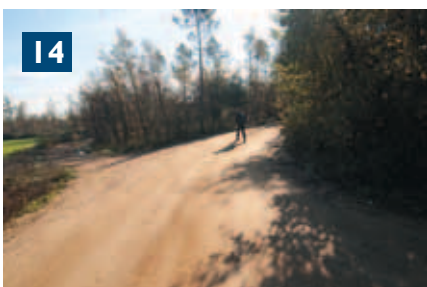

Seguim la pista que ens porta fent pujades i baixades durant més d'un quilòmetre fins la portalada de Can Matetes (2h:50'). Aquí finalitza el 2n tram, hem fet 9.750m. Deixem la ruta de les ermites. Un pal indicador ens informa que ens queden 4.700 m per arribar a Caldes i la direcció que hem de seguir. (foto 16)

3h:05 Girem a la dreta i caminem per la pista principal, sense agafar cap desviació. Aquí ja veiem els senyals verds i blancs de la ruta de la Riera Sta. Maria.

Agafem doncs la pista cap a la dreta. A la nostra esquerra hi ha una tanca

3h:30' A la nostra esquerra tenim una línia de telèfon que passa vora la pista, en un pal veiem un senyal verd i blanc de gir. En aquest punt s'enceta un camí que entra cap al bosc i el seguim. (foto 18) Al cap de poc iniciem un descens i ignorem les entrades que trobem.

3h:35' La pista fa un revolt a la dreta i inicia el descens, en el revolt deixem un brançal que continua en la mateixa direcció que portàvem (foto 19). Uns metres més avall travessem la riera Sta. Maria (3:37') (foto 20) i comencem a pujar. 70m més amunt trobem una zona esclarissada, la pista fa un revolt a l'esquerra (foto 21) i la seguim, deixem entrades d'altres vies a la nostra dreta.

a la dreta i inicia el descens per mal camí.

3h:42' Deixem la pista que gira a l'esquerra per agafar un caminet que segueix en la direcció que portem (foto 22). Al cap de pocs metres gira

3h:48' Al final del camí trobem un altre que ens travessa, l'agafem girant cap a la dreta (foto 23) i continuem en aquesta direcció força estona fins que travessem la riera. (foto 24)

23

24

cap de poc sortim del bosc i veiem Caldes. Passem pel marge d'un prat i trobem el cartell indicador de l'inici de la ruta de la Riera Sta. Maria (foto 26). Hem de pujar a la dreta fins trobar la bassa de Can Rufi (foto 27), girem a l'esquerra i baixem direcció al poble i girarem al primer carrer que és el Reramuralla (foto 28) que seguirem fins al final, a la esquerra trobarem el punt d'inici de la ruta, la plaça de l'antic Ajuntament (4h:30').

26

27

25

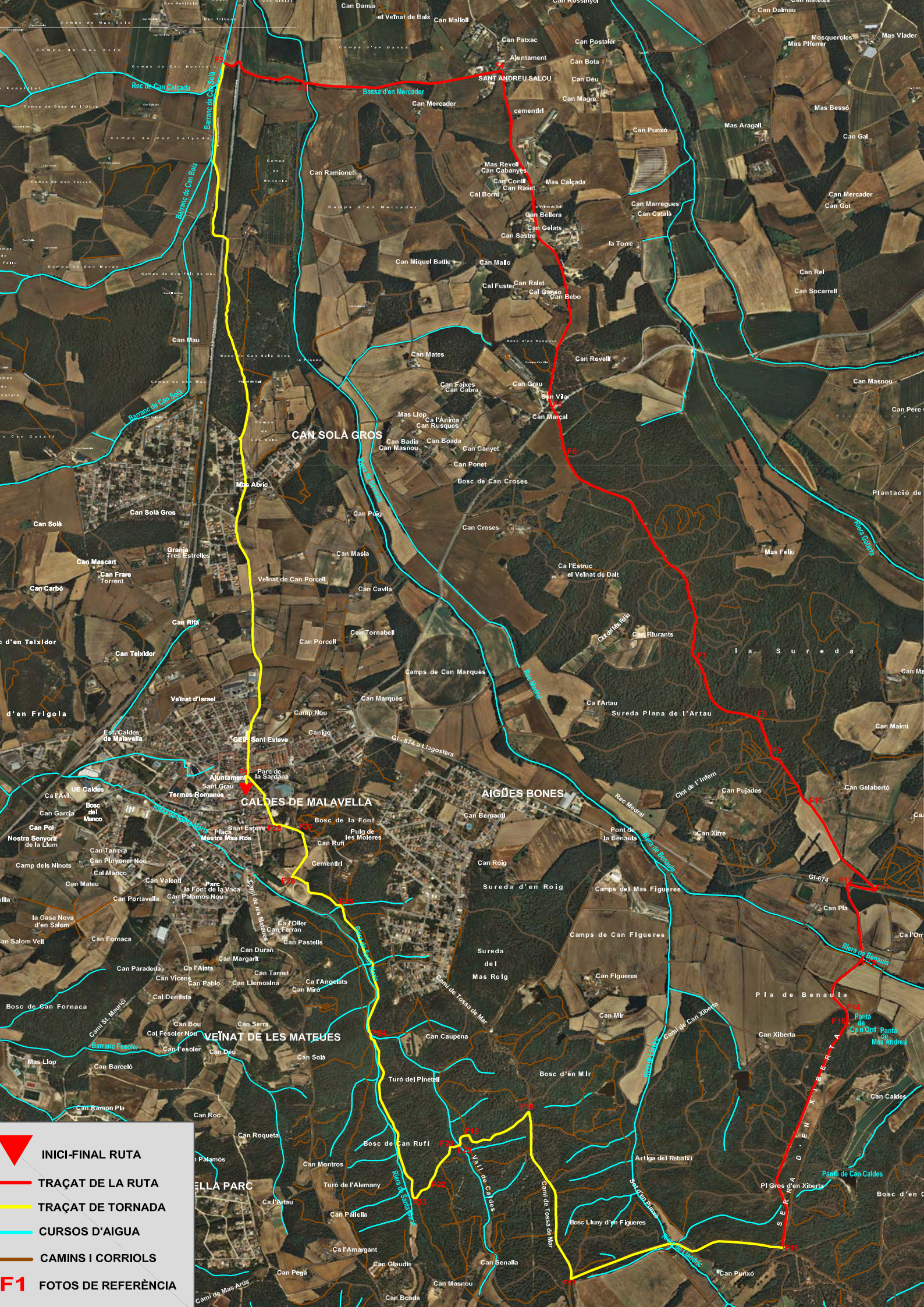
28

4h:05' Travessem la riera

4h:15 A la nostra dreta tenim una zona de pins alts, trobem un petit caminet que creua la pista (foto 25), el prenem cap a l'esquerra i deixem el camí més ample que portem. Al

Hem trobat durant l'excursió

- INICI-FINAL RUTA
- TRAÇAT DE LA RUTA
- TRAÇAT DE TORNADA
- CURSOS D'AIGUA
- CAMINS I CORRIOLS
- FOTOS DE REFERÈNCIA

AQUAE

Des de l'Ajuntament volem un Aquae fet per tots i més interessant.

Per això us convidem a col·laborar-hi.

Ho podeu fer formant part del Consell de Redacció, participant en seccions o aportant idees o suggerint continguts

Animeu-vos doncs i ajudeu-nos a fer de l'Aquae la revista dels caldens!

Ens podeu contactar de les següents maneres: aquae@caldesdemalavella.cat / 627887765

L'Aquae oferirà espai per a la publicitat!

Promocionareu el vostre comerç, empresa o negoci i, de pas, ajudarem a finançar la revista municipal

Per a més informació, aquae@caldesdemalavella.cat

Subscriu-te de franc a l'AQUAE

Si voleu rebre còmodament i de forma gratuïta l'Aquae, envieu-nos un correu a l'adreça aquae@caldesdemalavella.cat indicant el vostre nom i cognoms i l'adreça postal, o bé truqueu a l'Ajuntament.

Per altra banda, podeu també recollir la revista municipal de Caldes a través dels diferents punts de distribució: Ajuntament, Biblioteca, oficina de turisme, dispensari, llar de jubilats "Casa Rosa", servei de recaptació, llibreria Solés i llibreria TAU.

Foto: Vicenç Vilà Serra. Fira de l'Aigua 2011

Si t'agrada fer fotos i en tens alguna sobre Caldes, fes-nos-la arribar a aquae@caldesdemalavel·la.cat, juntament amb el teu nom i cognoms i una breu descripció de la foto. Pot ser d'activitats que es celebren a Caldes, de natura, d'edificis... D'entre les que rebem, en triarem una per col·locar-la a l'última pàgina de la revista!

CALDES
DE
MALAVELLA